

אנשים ונתתיו ליהוה כל ימי חייו ומורה
לא יעלה על ראשו¹² והיה כי הרבתה
להתפלל לפני יהוה ועלי שמר את
פיה¹³ וחנה היא מדברת על לבה רק
שפתיה נעות וקולה לא ישמע ויחשבה
עלי לשכרה¹⁴ ויאמר אליה עלי עד מתי
תשתכרין הסירי את יינד מעליך¹⁵ ותען
חנה ותאמר לא אדני אשה קשת רוח
אנכי ויין ושכר לא שתיתי ואשפך את
נפשי לפני יהוה¹⁶ אל תתן את אמתך
לפני בת בליעל כי מרב שיחי וכעסי
דברתי עד הנה¹⁷ ויען עלי ויאמר לכי
לשלוש ואלהי ישראל יתן את שלתך
אשר שאלת מעמו¹⁸ ותאמר תמצא
שפחתך חן בעיניך ותלך האשה לדרכה
ותאכל ופניה לא היו לה עוד¹⁹ וישכמו
בבקר וישתחוו לפני יהוה וישבו ויבאו אל
ביתם הרמתה וידע אלקנה את חנה
אשתו ויזכרה יהוה²⁰ ויהי לתקפות הימים
ותהר חנה ותלד בן ותקרא את שמו
שמואל כי מיהוה שאלתיו²¹ ויעל האיש
אלקנה וכל ביתו לזבח ליהוה את זבח
הימים ואת נדרו²² וחנה לא עלתה כי
אמרה לאישה עד יגמל הנער והבאתיו
ונראה את פני יהוה וישב שם עד
עולם²³ ויאמר לה אלקנה אישה עשי
הטוב בעיניך שבי עד גמלך אתו אך יקם
יהוה את דברו ותשב האשה ותינק את
בנה עד גמלה אתו²⁴ ותעלה עמה

1 Samuel

שמואל א

1 ויהי איש אחד מן הרמתים צופים
מהר אפרים ושמו אלקנה בן ירחם בן
אליהוא בן תחו בן צוף אפרתי² ולו שתי
נשים שם אחת חנה ושם השנית פננה
ויהי לפננה ילדים ולחנה אין ילדים³ ועלה
האיש ההוא מעירו מימים ימימה
להשתחות ולזבח ליהוה צבאות בשלה
ושם שני בני עלי חפני ופנחס כהנים
ליהוה⁴ ויהי היום ויזבח אלקנה ונתן
לפננה אשתו ולכל בניה ובנותיה
מנות⁵ ולחנה יתן מנה אחת אפים כי את
חנה אהב ויהוה סגר רחמה⁶ וכעסתה
צרתה גם כעס בעבור הרעמה כי סגר
יהוה בעד רחמה⁷ וכן יעשה שנה בשנה
מדי עלתה בבית יהוה כן תכעסנה
ותבכה ולא תאכל⁸ ויאמר לה אלקנה
אישה חנה למה תבכי ולמה לא תאכלי
ולמה ירע לבבך הלוא אנכי טוב לך
מעשרה בנים⁹ ותקם חנה אחרי אכלה
בשלה ואחרי שתה ועלי הכהן ישב על
הכסא על מזוזת היכל יהוה¹⁰ והיא מרת
נפש ותתפלל על יהוה ובכה
תבכה¹¹ ותדר נדר ותאמר יהוה צבאות
אם ראה תראה בעני אמתך וזכרתני ולא
תשכח את אמתך ונתתה לאמתך זרע

יהוה ידין אפסי ארץ ויתן עז למלכו וירם
 קרן משיחו פ
¹¹ וילך אלקנה הרמתה על ביתו והנער
 היה משרת את יהוה את פני עלי
 הכהן ¹² ובני עלי בני בליעל לא ידעו את
 יהוה ¹³ ומשפט הכהנים את העם כל איש
 זבח זבח ובא נער הכהן כבשל הבשר
 והמזלג שלש השנים בידו ¹⁴ והכה בכיור
 או בדוד או בקלחת או בפרור כל אשר
 יעלה המזלג יקח הכהן בו ככה יעשו לכל
 ישראל הבאים שם בשלה ¹⁵ גם בטרם
 יקטרו את החלב ובא נער הכהן ואמר
 לאיש הזבח תנה בשר לצלות לכהן ולא
 יקח ממך בשר מבשל כי אם חי ¹⁶ ויאמר
 אליו האיש קטר יקטירון כיום החלב וקח
 לך כאשר תאווה נפשך ואמר ¹⁷ לא כי
 עתה תתן ואם לא לקחתי בחזקה ¹⁷ ותהי
 חטאת הנערים גדולה מאד את פני יהוה
 כי נאצו האנשים את מנחת
 יהוה ¹⁸ ושמואל משרת את פני יהוה נער
 חגור אפוד בד ¹⁹ ומעיל קטן תעשה לו
 אמו והעלתה לו מימים ימימה בעלותה
 את אישה לזבח את זבח הימים ²⁰ וברך
 עלי את אלקנה ואת אשתו ואמר ישם
 יהוה לך זרע מן האשה הזאת תחת
 השאלה אשר שאל ליהוה והלכו
 למקמו ²¹ כיפקד יהוה את חנה ותהר
 ותלד שלשה בנים ושתי בנות ויגדל הנער
 שמואל עם יהוה ²² ועלי זקן מאד

כאשר גמלתו בפרים שלשה ואיפה אחת
 קמח ונבל יין ותבאהו בית יהוה שלו
 והנער נער ²⁵ וישחטו את הפר ויביאו את
 הנער אל עלי ²⁶ ותאמר בי אדני חי נפשך
 אדני אני האשה הנצבת עמכה בזה
 להתפלל אל יהוה ²⁷ אל הנער הזה
 התפללתי ויתן יהוה לי את שאלתי אשר
 שאלתי מעמו ²⁸ וגם אנכי השאלתהו
 ליהוה כל הימים אשר היה הוא שאול
 ליהוה וישתחו שם ליהוה פ

2 ותתפלל חנה ותאמר עלץ לבי ביהוה
 רמה קרני ביהוה רחב פי על אויבי כי
 שמחתי בישועתך ² אין קדוש כיהוה כי
 אין בלתך ואין צור כאלהינו ³ אל תרבו
 תדברו גבהה גבהה יצא עתק מפיכם כי
 אל דעות יהוה ⁴ ולא ולו נתכנו
 עללות ⁴ קשת גברים חתים ונכשלים
 אזרו חיל ⁵ שבעים בלחם נשכרו ורעבים
 חדלו עד עקרה ילדה שבעה ורבת בנים
 אמללה ⁶ יהוה ממית ומחיה מוריד שאול
 ויעל ⁷ יהוה מוריש ומעשיר משפיל אף
 מרומם ⁸ מקים מעפר דל מאשפת ירים
 אביון להושיב עם נדיבים וכסא כבוד
 ינחלם כי ליהוה מצקי ארץ וישת עליהם
 תבל ⁹ רגלי חסידו חסידיו ישמר ורשעים
 בחשך ידמו כי לא בכח יגבר איש ¹⁰ יהוה
 יחתו ¹¹ מריבו מריבו עליו עליו בשמים ירעם

נפשך וכל מרבית ביתך ימותו אנשים³⁴ וזה לך האות אשר יבא אל שני בניך אל חפני ופינחס ביום אחד ימותו שניהם³⁵ והקימתי לי כהן נאמן כאשר בלבבי ובנפשי יעשה ובניתי לו בית נאמן והתהלך^v לפני משיחי כל הימים³⁶ והיה כל הנותר בביתך יבוא להשתחות לו לאגורת כסף וככר לחם ואמר ספחני נא אל אחת הכהנות לאכל פת לחם ׀

3 והנער שמואל משרת את יהוה לפני עלי ודבר יהוה היה יקר בימים ההם אין חזון נפרץ ׀² והיה ביום ההוא ועלי שכב במקמו¹ ועיניו החלו כהות לא יוכל לראות³ ונר אלהים טרם יכבה ושמואל שכב בהיכל יהוה אשר שם ארון אלהים ׀

⁴ ויקרא יהוה אל שמואל ויאמר הנני⁵ וירץ אל עלי ויאמר הנני כי קראת לי ויאמר לא קראתני שוב שכב וילך וישכב ׀⁶ ויסף יהוה קרא עוד שמואל ויקם שמואל וילך אל עלי ויאמר הנני כי קראת לי ויאמר לא קראתני בני שוב שכב⁷ ושמואל טרם ידע את יהוה וטרם יגלה אליו דבר יהוה⁸ ויסף יהוה קרא שמואל בשלשית ויקם וילך אל עלי

ושמע את כל אשר יעשון בניו לכל ישראל ואת אשר ישכבון את הנשים הצבאות פתח אהל מועד²³ ויאמר להם למה תעשון כדברים האלה אשר אנכי שמע את דבריכם רעים מאת כל העם אלה²⁴ אל בני כי לוא טובה השמעה אשר אנכי שמע מעברים עם יהוה²⁵ אם יחטא איש לאיש ופללו אלהים ואם ליהוה יחטא איש מי יתפלל לו ולא ישמעו לקול אביהם כי חפץ יהוה להמיתם²⁶ והנער שמואל הלך וגדל וטוב גם עם יהוה וגם עם אנשים ׀²⁷ ויבא איש אלהים אל עלי ויאמר אליו כה אמר יהוה הנגלה נגליתני אל בית אביך בהיותם במצרים לבית פרעה²⁸ ובחר אתו מכל שבטי ישראל לי לכהן לעלות על מזבחי להקטיר קטרת לשאת אפוד לפני ואתנה לבית אביך את כל אשי בני ישראל²⁹ למה תבעטו בזבחי ובמנחתי אשר צויתי מעון ותכבד את בניך ממני להבריאכם מראשית כל מנחת ישראל לעמי³⁰ לכן נאם יהוה אלהי ישראל אמור אמרתי ביתך ובית אביך יתהלכו לפני עד עולם ועתה נאם יהוה חלילה לי כי מכבדי אכבד ובזי יקלו³¹ הנה ימים באים וגדעתי את זרעך ואת זרע בית אביך מהיות זקן בביתך³² והבטת צר מעון בכל אשר ייטיב את ישראל ולא יהיה זקן בביתך כל הימים³³ ואיש לא אכרית לך מעם מזבחי לכלות את עיניך ולאדיב את

v We read one or more vowels in L differently from BHS.

1 BHS has been faithful to the Leningrad Codex where there might be a question of the validity of the form and we keep the same form as BHS.

ועד באר שבע כי נאמן שמואל לנביא
 ליהוה²¹ ויסף יהוה להראה בשלה כי
 נגלה יהוה אל שמואל בשלו בדבר
 יהוה פ

4 ויהי דבר שמואל לכל ישראל ויצא
 ישראל לקראת פלשתים למלחמה ויחנו
 על האבן העזר ופלשתים חנו
 באפק² ויערכו פלשתים לקראת ישראל
 ותטש המלחמה וינגף ישראל לפני
 פלשתים ויכו במערכה בשדה כארבעת
 אלפים איש³ ויבא העם אל המחנה
 ויאמרו זקני ישראל למה נגפנו יהוה היום
 לפני פלשתים נקחה אלינו משלה את
 ארון ברית יהוה ויבא בקרבנו וישענו
 מכף איבינו⁴ וישלח העם שלה וישאו
 משם את ארון ברית יהוה צבאות ישב
 הכרבים ושם שני בני עלי עם ארון ברית
 האלהים חפני ופינחס⁵ ויהי כבוא ארון
 ברית יהוה אל המחנה וירעו כל ישראל
 תרועה גדולה ותהם הארץ⁶ וישמעו
 פלשתים את קול התרועה ויאמרו מה
 קול התרועה הגדולה הזאת במחנה
 העברים וידעו כי ארון יהוה בא אל
 המחנה⁷ ויראו הפלשתים כי אמרו בא
 אלהים אל המחנה ויאמרו אוי לנו כי לא
 היתה כזאת אתמול שלשם⁸ אוי לנו מי
 יצילנו מיד האלהים האדירים האלה אלה
 הם האלהים המכים את מצרים בכל

ויאמר הנני כי קראת לי ויבן עלי כי יהוה
 קרא לנער⁹ ויאמר עלי לשמואל לך שכב
 והיה אם יקרא אליך ואמרת דבר יהוה
 כי שמע עבדך וילך שמואל וישכב
 במקומו¹⁰ ויבא יהוה ויתיצב ויקרא כפעם
 בפעם שמואל שמואל ויאמר שמואל
 דבר כי שמע עבדך פ
¹¹ ויאמר יהוה אל שמואל הנה אנכי עשה
 דבר בישראל אשר כל שמעו תצלינה
 שתי אזניו¹² ביום ההוא אקים אל עלי
 את כל אשר דברתי אל ביתו החל
 וכלה¹³ והגדתי לו כי שפט אני את ביתו
 עד עולם בעון אשר ידע כי מקללים להם
 בניו ולא כהה במ¹⁴ ולכן נשבעתי לבית
 עלי אם יתכפר עון בית עלי בזבח
 ובמנחה עד עולם¹⁵ וישכב שמואל עד
 הבקר ויפתח את דלתות בית יהוה
 ושמואל ירא מהגיד את המראה אל
 עלי¹⁶ ויקרא עלי את שמואל ויאמר
 שמואל בני ויאמר הנני¹⁷ ויאמר מה
 הדבר אשר דבר אליך אל נא תכחד
 ממני כה יעשה לך אלהים וכה יוסיף אם
 תכחד ממני דבר מכל הדבר אשר דבר
 אליך¹⁸ ויגד לו שמואל את כל הדברים
 ולא כחד ממנו ויאמר יהוה הוא הטוב
 בעיניו^q יעשה פ
¹⁹ ויגדל שמואל ויהוה היה עמו ולא הפיל
 מכל דבריו ארצה²⁰ וידע כל ישראל מדן

q We have abandoned or added a ketib/qere relative to BHS. In doing this we agree with L against BHS.

כי נהפכו עליה צריה²⁰ וכעת מותה ותדברנה הנצבות עליה אל תיראי כי בן ילדת ולא ענתה ולא שתה לבה²¹ ותקרא לנער אי כבוד לאמר גלה כבוד מישראל אל הלקח ארון האלהים ואל חמיה ואישה²² ותאמר גלה כבוד מישראל כי נלקח ארון האלהים פ

5 ופלשתים לקחו את ארון האלהים ויבאהו מאבן העזר אשדודה² ויקחו פלשתים את ארון האלהים ויביאו אתו בית דגון ויציגו אתו אצל דגון³ וישכמו אשדודים ממחרת והנה דגון נפל לפניו ארצה לפני ארון יהוה ויקחו את דגון וישבו אתו למקומו⁴ וישכמו בבקר ממחרת והנה דגון נפל לפניו ארצה לפני ארון יהוה וראש דגון ושתי כפות ידיו כרתות אל המפתן רק דגון נשאר עליו⁵ על כן לא ידרכו כהני דגון וכל הבאים בית דגון על מפתן דגון באשדוד עד היום הזה ס⁶ ותכבד יד יהוה אל האשדודים וישמש ויך אתם **בעפלים** **בטחרים**^a את אשדוד ואת גבוליה⁷ ויראו אנשי אשדוד כי כן ואמרו לא ישב ארון אלהי ישראל עמנו כי קשתה ידו עלינו ועל דגון אלהינו⁸ וישלחו ויאספו את כל סרני פלשתים אליהם ויאמרו מה נעשה

מכה במדבר⁹ התחזקו והיו לאנשים פלשתים פן תעבדו לעברים כאשר עבדו לכם והייתם לאנשים ונלחמתם¹⁰ וילחמו פלשתים וינגף ישראל וינסו איש לאהליו ותהי המכה גדולה מאד ויפל מישראל שלשים אלף רגלי¹¹ וארון אלהים נלקח ושני בני עלי מתו חפני ופינחס¹² וירץ איש בנימן מהמערכה ויבא שלה ביום ההוא ומדיו קרעים ואדמה על ראשו¹³ ויבוא והנה עלי ישב על הכסא **י** דרך מצפה כי היה לבו חרד על ארון האלהים והאיש בא להגיד בעיר ותזעק כל העיר¹⁴ וישמע עלי את קול הצעקה ויאמר מה קול ההמון הזה והאיש מהר ויבא ויגד לעלי¹⁵ ועלי בן תשעים ושמנה שנה ועיניו קמה ולא יכול לראות¹⁶ ויאמר האיש אל עלי אנכי הבא מן המערכה ואני מן המערכה נסתי היום ויאמר מה היה הדבר בני¹⁷ ויען המבשר ויאמר נס ישראל לפני פלשתים וגם מגפה גדולה היתה בעם וגם שני בניך מתו חפני ופינחס וארון האלהים נלקחה פ

¹⁸ ויהי כהזכירו את ארון האלהים ויפל מעל הכסא אחרנית בעד יד השער ותשבר מפרקתו וימת כי זקן האיש וכבד והוא שפט את ישראל ארבעים שנה¹⁹ וכלתו אשת פינחס הרה ללת ותשמע את השמעה אל הלקח ארון האלהים ומת חמיה ואישה ותכרע ותלד

a Adaptations to a Qere which L and BHS, by their design, do not indicate.

ולסרניכם⁵ ועשיתם צלמי **עפליכם** **טחריכם** וצלמי עכבריכם המשחיתם את הארץ ונתתם לאלהי ישראל כבוד אולי יקל את ידו מעליכם ומעל אלהיכם ומעל ארצכם⁶ ולמה תכבדו את לבבכם כאשר כבדו מצרים ופרעה את לבם הלוא כאשר התעלל בהם וישלחום וילכו⁷ ועתה קחו ועשו עגלה חדשה אחת ושתי פרות עלות אשר לא עלה עליהם על ואסרתם את הפרות בעגלה והשיבתם בניהם מאחריהם הביתה⁸ ולקחתם את ארון יהוה ונתתם אתו אל העגלה ואת כלי הזהב אשר השבתם לו אשם תשימו בארגז מצדו ושלחתם אתו והלך⁹ וראיתם אם דרך גבולו יעלה בית שמש הוא עשה לנו את הרעה הגדולה הזאת ואם לא וידענו כי לא ידו נגעה בנו מקרה הוא היה לנו¹⁰ ויעשו האנשים כן ויקחו שתי פרות עלות ויאסרום בעגלה ואת בניהם כלו בבית¹¹ וישמו את ארון יהוה אל העגלה ואת הארגז ואת עכברי הזהב ואת צלמי טחריהם¹² וישרנה¹ הפרות בדרך על דרך בית שמש במסלה אחת הלכו הלך וגעו ולא סרו ימין ושמאל וסרני פלשתים הלכים אחריהם עד גבול בית שמש¹³ ובית שמש קצרים קציר חטים בעמק וישאו את עיניהם ויראו את הארון

לארון אלהי ישראל ויאמרו גת יסב ארון אלהי ישראל ויסבו את ארון אלהי ישראל⁹ ויהי אחרי הסבו אתו ותהי יד יהוה בעיר מהומה גדולה מאד ויך את אנשי העיר מקטן ועד גדול וישתרו להם **עפלים** **טחרים**¹⁰ וישלחו את ארון האלהים עקרון ויהי כבוא ארון האלהים עקרון ויזעקו העקרנים לאמר הסבו אלי את ארון אלהי ישראל להמיתני ואת עמי¹¹ וישלחו ויאספו את כל סרני פלשתים ויאמרו שלחו את ארון אלהי ישראל וישב למקמו ולא ימית אתי ואת עמי כי היתה מהומת מות בכל העיר כבדה מאד יד האלהים שם¹² והאנשים אשר לא מתו הכו **בעפלים** **בטחרים**^a ותעל שועת העיר השמים

6 ויהי ארון יהוה בשדה פלשתים שבעה חדשים² ויקראו פלשתים לכהנים ולקסמים לאמר מה נעשה לארון יהוה הודענו במה נשלחנו למקומו³ ויאמרו אם משלחים את ארון אלהי ישראל אל תשלחו אתו ריקם כי השב תשיבו לו אשם אז תרפאו ונודע לכם למה לא תסור ידו מכם⁴ ויאמרו מה האשם אשר נשיב לו ויאמרו מספר סרני פלשתים חמשה **עפלי** **טחרי** זהב וחמשה עכברי זהב כי מגפה אחת לכלם

1 BHS has been faithful to the Leningrad Codex where there might be a question of the validity of the form and we keep the same form as BHS.

a Adaptations to a Qere which L and BHS, by their design, do not indicate.

7 ויבאו אנשי קרית יערים ויעלו את ארון יהוה ויבאו אתו אל בית אבינדב בגבעה ואת אלעזר בנו קדשו לשמר את ארון יהוה פ
 2 ויהי מיום שבת הארון בקרית יערים וירבו הימים ויהיו עשרים שנה וינהו כל בית ישראל אחרי יהוה ס³ ויאמר שמואל אל כל בית ישראל לאמר אם בכל לבבכם אתם שבים אל יהוה הסירו את אלהי הנכר מתוכם והעשיתם והכינו לבבכם אל יהוה ועבדהו לבדו ויצל אתכם מיד פלשתים⁴ ויסירו בני ישראל את הבעלים ואת העשיתם ויעבדו את יהוה לבדו פ
 5 ויאמר שמואל קבצו את כל ישראל המצפתה ואתפלל בעדכם אל יהוה⁶ ויקבצו המצפתה וישאבו מים וישפכו לפני יהוה ויצומו ביום ההוא ויאמרו שם חטאנו ליהוה וישפט שמואל את בני ישראל במצפה⁷ וישמעו פלשתים כי התקבצו בני ישראל המצפתה ויעלו סרני פלשתים אל ישראל וישמעו בני ישראל ויראו מפני פלשתים⁸ ויאמרו בני ישראל אל שמואל אל תחרש ממנו מזעק אל יהוה אלהינו וישענו מיד פלשתים⁹ ויקח שמואל טלה חלב אחד ויעלה ויעלה עולה כליל ליהוה ויזעק שמואל אל יהוה בעד ישראל ויענהו יהוה¹⁰ ויהי שמואל מעלה העולה

וישמחו לראות¹⁴ והעגלה באה אל שדה יהושע בית השמשי ותעמד שם ושם אבן גדולה ויבקעו את עצי העגלה ואת הפרות העלו עלה ליהוה ס¹⁵ והלויים הורידו את ארון יהוה ואת הארגז אשר אתו אשר בו כלי זהב וישמו אל האבן הגדולה ואנשי בית שמש העלו עלות ויזבחו זבחים ביום ההוא ליהוה¹⁶ וחמשה סרני פלשתים ראו וישבו עקרון ביום ההוא ס¹⁷ ואלה טחרי הזהב אשר השיבו פלשתים אשם ליהוה לאשדוד אחד^c לעזה אחד לאשקלון אחד לגת אחד לעקרון אחד ס¹⁸ ועכברי הזהב מספר כל ערי פלשתים לחמשת הסרנים מעיר מבצר ועד כפר הפרזי ועד אבל הגדולה אשר הניחו עליה את ארון יהוה עד היום הזה בשדה יהושע בית השמשי¹⁹ ויך באנשי בית שמש כי ראו בארון יהוה ויך בעם שבעים איש חמשים אלף איש ויתאבלו העם כי הכה יהוה בעם מכה גדולה¹
 20 ויאמרו אנשי בית שמש מי יוכל לעמד לפני יהוה האלהים הקדוש הזה ואל מי יעלה מעלינו ס²¹ וישלחו מלאכים אל יושבי קרית יערים לאמר השבו פלשתים את ארון יהוה רדו העלו אתו אליכם

c We read one or more accents in L differently than BHS. Often this notation indicates a typographical error in BHS.

1 BHS has been faithful to the Leningrad Codex where there might be a question of the validity of the form and we keep the same form as BHS.

זקנת ובניך לא הלכו בדרכיך עתה שימה לנו מלך לשפטנו ככל הגוים⁶ וירע הדבר בעיני שמואל כאשר אמרו תנה לנו מלך לשפטנו ויתפלל שמואל אל יהוה⁷ ויאמר יהוה אל שמואל שמע בקול העם לכל אשר יאמרו אליך כי לא אתך מאסו כי אתי מאסו ממלך עליהם⁸ ככל המעשים אשר עשו מיום העלתי אתם ממצרים ועד היום הזה ויעזבני ויעבדו אלהים אחרים כן המה עשים גם לך⁹ ועתה שמע בקולם אך כי העד תעיד בהם והגדת להם משפט המלך אשר ימלך עליהם¹⁰ ויאמר שמואל את כל דברי יהוה אל העם השאלים מאתו מלך¹¹ ויאמר זה יהיה משפט המלך אשר ימלך עליכם את בניכם יקח ושם לו במרכבתו ובפרשיו ורצו לפני מרכבתו¹² ולשום לו שרי אלפים ושרי חמשים ולחרש חרישו ולקצר קצירו ולעשות כלי מלחמתו וכלי רכבו¹³ ואת בנותיכם יקח לרקחות ולטבחות ולאפות¹⁴ ואת שדותיכם ואת כרמיכם וזיתיכם הטובים יקח ונתן לעבדיו¹⁵ וזרעיכם וכרמיכם יעשר ונתן לסריסיו ולעבדיו¹⁶ ואת עבדיכם ואת שפחותיכם ואת בחוריכם הטובים ואת חמוריכם יקח ועשה למלאכתו¹⁷ צאנכם יעשר ואתם תהיו לו לעבדים¹⁸ וזעקתם ביום ההוא מלפני מלככם אשר בחרתם

ופלשתים נגשו למלחמה בישראל וירעם יהוה בקול גדול ביום ההוא על פלשתים ויהמם וינגפו לפני ישראל¹¹ ויצאו אנשי ישראל מן המצפה וירדפו את פלשתים ויכום עד מתחת לבית כר¹² ויקח שמואל אבן אחת וישם בין המצפה ובין השן ויקרא את שמה אבן העזר ויאמר עד הנה עזרנו יהוה¹³ ויכנעו הפלשתים ולא יספו עוד לבוא בגבול ישראל ותהי יד יהוה בפלשתים כל ימי שמואל¹⁴ ותשבנה הערים אשר לקחו פלשתים מאת ישראל לישראל מעקרון ועד גת ואת גבולן הציל ישראל מיד פלשתים ויהי שלום בין ישראל ובין האמרי¹⁵ וישפט שמואל את ישראל כל ימי חייו¹⁶ והלך מדי שנה בשנה וסבב בית אל והגלגל והמצפה וישפט את ישראל את כל המקומות האלה¹⁷ ותשבנתו הרמתה כי שם ביתו ושם שפט את ישראל ויבן שם מזבח ליהוה¹⁸

8 ויהי כאשר זקן שמואל וישם את בניו שפטים לישראל² ויהי שם בנו הבכור יואל ושם משנהו אביה שפטים בבאר שבע³ ולא הלכו בניו **בדרכו בדרכיו** ויטו אחרי הבצע ויקחו שחד ויטו משפט⁴ ויתקבצו כל זקני ישראל ויבאו אל שמואל הרמתה⁵ ויאמרו אליו הנה אתה

עליה⁷ ויאמר שאול לנערו והנה נלך ומה נביא לאיש כי הלחם אזל מכלינו ותשורה אין להביא לאיש האלהים מה אתנו⁸ ויסף הנער לענות את שאול ויאמר הנה נמצא בידי רבע שקל כסף ונתתי לאיש האלהים והגיד לנו את דרכנו⁹ לפני ישראל כה אמר האיש בלכתו לדרוש אלהים לכו ונלכה עד הראה כי לנביא היום יקרא לפני הראה¹⁰ ויאמר שאול לנערו טוב דברך לכה נלכה וילכו אל העיר אשר שם איש האלהים¹¹ המה עלים במעלה העיר והמה מצאו נערות יצאות לשאב מים ויאמרו להן היש בזה הראה¹² ותענינה אותם ותאמרנה יש הנה לפניך מהר עתה כי היום בא לעיר כי זבח היום לעם בבמה¹³ כבאכם העיר כן תמצאון אתו בטרם יעלה הבמתה לאכל כי לא יאכל העם עד באו כי הוא יברך הזבח אחרי כן יאכלו הקראים ועתה עלו כי אתו כהיום תמצאון אתו¹⁴ ויעלו העיר המה באים בתוך העיר והנה שמואל יצא לקראתם לעלות הבמה ם¹⁵ ויהוה גלה את און שמואל יום אחד לפני בוא שאול לאמר¹⁶ כעת מחר אשלח אליך איש מארץ בנימן ומשחתו לנגיד על עמי ישראל והושיע את עמי מיד פלשתים כי ראיתי את עמי כי באה צעקתו אלי¹⁷ ושמואל ראה את שאול ויהוה ענהו הנה האיש אשר אמרתי אליך זה

לכם ולא יענה יהוה אתכם ביום ההוא¹⁹ וימאנו העם לשמע בקול שמואל ויאמרו לא כי אם מלך יהיה עלינו²⁰ והיינו גם אנחנו ככל הגוים ושפטנו מלכנו ויצא לפנינו ונלחם את מלחמתנו²¹ וישמע שמואל את כל דברי העם וידברם באזני יהוה ף²² ויאמר יהוה אל שמואל שמע בקולם והמלכת להם מלך ויאמר שמואל אל אנשי ישראל לכו איש לעירו ף

9 ויהי איש מבן ימין מבנימין^a ושמו קיש בן אביאל בן צרור בן בכורת בן אפיח בן איש ימיני גבור חיל² ולו היה בן ושמו שאול בחור וטוב ואין איש מבני ישראל טוב ממנו משכמו ומעלה גבה מכל העם³ ותאבדנה האתנות לקיש אבי שאול ויאמר קיש אל שאול בנו קח נא אתך את אחד מהנערים וקום לך בקש את האתנת⁴ ויעבר בהר אפרים ויעבר בארץ שלשה ולא מצאו ויעברו בארץ שעלים ואין ויעבר בארץ ימיני ולא מצאו⁵ המה באו בארץ צוף ושואל אמר לנערו אשר עמו לכה ונשובה פן יחדל אבי מן האתנות ודאג לנו⁶ ויאמר לו הנה נא איש אלהים בעיר הזאת והאיש נכבד כל אשר ידבר בוא יבוא עתה נלכה שם אולי יגיד לנו את דרכנו אשר הלכנו

a Adaptations to a Qere which L and BHS, by their design, do not indicate.

ושמואל אמר אל שאול אמר לנער ויעבר
לפנינו ויעבר ואתה עמד כיום ואשמיעך
את דבר אלהים פ

10 ויקח שמואל את פך השמן ויצק על
ראשו וישקהו ויאמר הלוא כי משחך
יהוה על נחלתו לנגיד² בלכתך היום
מעמדי ומצאת שני אנשים עם קברת
רחל בגבול בנימן בצלצח ואמרו אליך
נמצאו האתנות אשר הלכת לבקש והנה
נטש אביך את דברי האתנות ודאג לכם
לאמר מה אעשה לבני³ וחלפת משם
והלאה ובאת עד אלון תבור ומצאוך שם
שלשה אנשים עלים אל האלהים בית אל
אחד נשא שלשה גדיים ואחד נשא
שלשת ככרות לחם ואחד נשא נבל
יין⁴ ושאלו לך לשלום ונתנו לך שתי לחם
ולקחת מידם⁵ אחר כן תבוא גבעת
האלהים אשר שם נצבי פלשתים ויהי
כבאך שם העיר ופגעת חבל נביאים
ירדים מהבמה ולפניהם נבל ותף וחליל
וכנור והמה מתנבאים⁶ וצלחה עליך רוח
יהוה והתנבית עמם ונהפכת לאיש
אחר⁷ והיה כי **תבאינה תבאנה** האתות
האלה לך עשה לך אשר תמצא ידך כי
האלהים עמך⁸ וירדת לפני הגלגל והנה
אנכי ירד אליך להעלות עלות לזבח זבחי
שלמים שבעת ימים תוחל עד בואי אליך
והודעתי לך את אשר תעשה⁹ והיה

יעצר בעמי¹⁸ ויגש שאול את שמואל
בתוך השער ויאמר הגידה נא לי אי זה
בית הראה¹⁹ ויען שמואל את שאול
ויאמר אנכי הראה עלה לפני הבמה
ואכלתם עמי היום ושלחתיך בבקר וכל
אשר בלבבך אגיד לך²⁰ ולאתנות
האבדות לך היום שלשת הימים אל תשם
את לבך להם כי נמצאו ולמי כל חמדת
ישראל הלוא לך ולכל בית
אביך ׀ ויען שאול ויאמר הלוא בן
ימיני אנכי מקטני¹ שבטי ישראל
ומשפחתי הצערה מכל משפחות שבטי
בנימן ולמה דברת אלי כדבר
הזה ׀ ויקח שמואל את שאול ואת
נערו ויביאם לשכתה ויתן להם מקום
בראש הקרואים והמה כשלשים
איש²³ ויאמר שמואל לטבח תנה את
המנה אשר נתתי לך אשר אמרתי אליך
שים אתה עמך²⁴ וירם הטבח את השוק
והעליה וישם לפני שאול ויאמר הנה
הנשאר שים לפניך אכל כי למועד שמור
לך לאמר העם קראתי ויאכל שאול עם
שמואל ביום ההוא²⁵ וירדו מהבמה העיר
וידבר עם שאול על הגג²⁶ וישכמו ויהי
כעלות השחר ויקרא שמואל אל שאול
הגג הגגה לאמר קומה ואשלחך ויקם
שואל ויצאו שניהם הוא ושמואל
החוצה²⁷ המה יורדים בקצה העיר

1 BHS has been faithful to the Leningrad Codex where there might be a question of the validity of the form and we keep the same form as BHS.

בנימן²¹ ויקרב את שבט בנימן **למשפחתו**
למשפחתיו ותלכד משפחת המטרי וילכד
 שאול בן קיש ויבקשהו ולא
 נמצא²² וישאלו עוד ביהוה הבא עוד
 הלם איש ׀ ויאמר יהוה הנה הוא
 נחבא אל הכלים²³ וירצו ויקחהו משם
 ויטיצב בתוך העם ויגבה מכל העם
 משכמו ומעלה²⁴ ויאמר שמואל אל כל
 העם הראיתם אשר בחר בו יהוה כי אין
 כמהו בכל העם וירעו כל העם ויאמרו
 יחי המלך ׀
²⁵ וידבר שמואל אל העם את משפט
 המלכה ויכתב בספר וינח לפני יהוה
 וישלח שמואל את כל העם איש
 לביתו²⁶ וגם שאול הלך לביתו גבעתה
 וילכו עמו החיל אשר נגע אלהים
 בלבם²⁷ ובני בליעל אמרו מה ישענו זה
 ויבזהו ולא הביאו לו מנחה ויהי
 כמחריש ׀

11 ויעל נחש העמוני ויחן על יבש גלעד
 ויאמרו כל אנשי יביש אל נחש כרת לנו
 ברית ונעבדך² ויאמר אליהם נחש
 העמוני בזאת אכרת לכם בנקור לכם כל
 עין ימין ושמתיה חרפה על כל
 ישראל³ ויאמרו אליו זקני יביש הרף לנו
 שבעת ימים ונשלחה מלאכים בכל גבול
 ישראל ואם אין מושיע אתנו ויצאנו
 אליך⁴ ויבאו המלאכים גבעת שאול

כהפנתו שכמו ללכת מעם שמואל ויהפך
 לו אלהים לב אחר ויבאו כל האתות
 האלה ביום ההוא ׀¹⁰ ויבאו שם
 הגבעתה והנה חבל נבאים לקראתו
 ותצלח עליו רוח אלהים ויתנבא
 בתוכם¹¹ ויהי כל יודעו מאתמול שלשום
 ויראו והנה עם נבאים נבא ויאמר העם
 איש אל רעהו מה זה היה לבן קיש הגם
 שאול בנביאים¹² ויען איש משם ויאמר
 ומי אביהם על כן היתה למשל הגם שאול
 בנבאים¹³ ויכל מהתנבות ויבא
 הבמה¹⁴ ויאמר דוד שאול אליו ואל נערו
 אן הלכתם ויאמר לבקש את האתנות
 ונראה כי אין ונבוא אל שמואל¹⁵ ויאמר
 דוד שאול הגידה נא לי מה אמר לכם
 שמואל¹⁶ ויאמר שאול אל דודו הגד הגיד
 לנו כי נמצאו האתנות ואת דבר המלוכה
 לא הגיד לו אשר אמר שמואל ׀
¹⁷ ויצעק שמואל את העם אל יהוה
 המצפה¹⁸ ויאמר אל בני ישראל ׀
 כה אמר יהוה אלהי ישראל אנכי העליתי
 את ישראל ממצרים ואציל אתכם מיד
 מצרים ומיד כל הממלכות הלחצים
 אתכם¹⁹ ואתם היום מאסתם את
 אלהיכם אשר הוא מושיע לכם מכל
 רעותיכם וצרתיכם ותאמרו לו כי מלך
 תשים עלינו ועתה הטיצבו לפני יהוה
 לשבטיכם ולאלפיהם²⁰ ויקרב שמואל את
 כל שבטי ישראל וילכד שבט

שם זבחים שלמים לפני יהוה וישמח שם
שאול וכל אנשי ישראל עד מאד פ

12 ויאמר שמואל אל כל ישראל הנה
שמעתי בקלכם לכל אשר אמרתם לי
ואמליך עליכם מלך² ועתה הנה המלך
מתהלך לפניכם ואני זקנתי ושבתתי ובני
הנס אתכם ואני התהלכתי לפניכם מנערי
עד היום הזה³ הנני ענו בי נגד יהוה ונגד
משיחו את שור מי לקחתי וחמור מי
לקחתי ואת מי עשקתי את מי רצותי
ומיד מי לקחתי כפר ואעלים עיני בו
ואשיב לכם⁴ ויאמרו לא עשקתנו ולא
רצותנו ולא לקחת מיד איש
מאומה⁵ ויאמר אליהם עד יהוה בכס
ועד משיחו היום הזה כי לא מצאתם בידי
מאומה ויאמר עד פ
⁶ ויאמר שמואל אל העם יהוה אשר עשה
את משה ואת אהרן ואשר העלה את
אבותיכם מארץ מצרים⁷ ועתה התיצבו
ואשפטה אתכם לפני יהוה את כל צדקות
יהוה אשר עשה אתכם ואת
אבותיכם⁸ כאשר בא יעקב מצרים
ויזעקו אבותיכם אל יהוה וישלח יהוה
את משה ואת אהרן ויוציאו את אבותיכם
ממצרים וישבום במקום הזה⁹ וישכחו
את יהוה אלהיהם וימכרו אתם ביד
סיסרא שר צבא חצור וביד פלשתים
וביד מלך מואב וילחמו בהם¹⁰ ויזעקו אל

וידברו הדברים באזני העם וישאו כל
העם את קולם ויבכו⁵ והנה שאול בא
אחרי הבקר מן השדה ויאמר שאול מה
לעם כי יבכו ויספרו לו את דברי אנשי
יביש⁶ ותצלח רוח אלהים על שאול **בשמעו**
כשמעו את הדברים האלה ויחר אפו
מאד⁷ ויקח צמד בקר וינתחהו וישלח
בכל גבול ישראל ביד המלאכים לאמר
אשר איננו יצא אחרי שאול ואחר
שמואל כה יעשה לבקרו ויפל פחד יהוה
על העם ויצאו כאיש אחד⁸ ויפקדם
בבזק ויהיו בני ישראל שלש מאות אלף
ואיש יהודה שלשים אלף⁹ ויאמרו
למלאכים הבאים כה תאמרון לאיש יביש
גלעד מחר תהיה לכם תשועה **בחם כחם**
השמש ויבאו המלאכים ויגידו לאנשי
יביש וישמחו¹⁰ ויאמרו אנשי יביש מחר
נצא אליכם ועשיתם לנו ככל הטוב
בעיניכם ׀¹¹ ויהי ממחרת וישם שאול
את העם שלשה ראשים ויבאו בתוך
המחנה באשמרת הבקר ויכו את עמון
עד חם היום ויהי הנשארים ויפצו ולא
נשארו בהם שנים יחד¹² ויאמר העם אל
שמואל מי האמר שאול ימלך עלינו תנו
האנשים ונמיתם¹³ ויאמר שאול לא יומת
איש ביום הזה כי היום עשה יהוה
תשועה בישראל ׀¹⁴ ויאמר שמואל
אל העם לכו ונלכה הגלגל ונחדש שם
המלוכה¹⁵ וילכו כל העם הגלגל וימלכו
שם את שאול לפני יהוה בגלגל ויזבחו

ועבדתם את יהוה בכל לבבכם²¹ ולא תסורו כי אחרי הנהו אשר לא יועילו ולא יצילו כי תהו המה²² כי לא יטש יהוה את עמו בעבור שמו הגדול כי הואיל יהוה לעשות אתכם לו לעם²³ גם אנכי חלילה לי מחטא ליהוה מחדל להתפלל בעדכם והוריתי אתכם בדרך הטובה והישרה²⁴ אך יראו את יהוה ועבדתם אתו באמת בכל לבבכם כי ראו את אשר הגדל עמכם²⁵ ואם הרע תרעו גם אתם גם מלככם תספו פ

13 בן שנה שאול במלכו ושתי שנים מלך על ישראל² ויבחר לו שאול שלשת אלפים מישראל ויהיו עם שאול אלפים במכמש ובהר בית אל ואלף היו עם יונתן בגבעת בנימין ויתר העם שלח איש לאהליו³ ויך יונתן את נציב פלשתים אשר בגבע וישמעו פלשתים ושאול תקע בשופר בכל הארץ לאמר ישמעו העברים⁴ וכל ישראל שמעו לאמר הכה שאול את נציב פלשתים וגם נבאש ישראל בפלשתים ויצעקו העם אחרי שאול הגלגל⁵ ופלשתים נאספו להלחם עם ישראל שלשים אלף רכב וששת אלפים פרשים ועם כחול אשר על שפת הים לרב ויעלו ויחנו במכמש קדמת בית און⁶ ואיש ישראל ראו כי צר לו כי נגש העם ויתחבאו העם במערות ובחוחים

יהוה ויאמר⁷ ויאמרו חטאנו כי עזבנו את יהוה ונעבד את הבעלים ואת העשתרות ועתה הצילנו מיד איבינו ונעבדך¹¹ וישלח יהוה את ירבעל ואת בן נחש מלך בני עמון בא עליכם ותאמרו לי לא כי מלך ימלך עלינו ויהוה אלהיכם מלככם¹³ ועתה הנה המלך אשר בחרתם אשר שאלתם והנה נתן יהוה עליכם מלך¹⁴ אם תיראו את יהוה ועבדתם אתו ושמעתם בקלו ולא תמרו את פי יהוה והיתם גם אתם וגם המלך אשר מלך עליכם אחר יהוה אלהיכם¹⁵ ואם לא תשמעו בקול יהוה ומריתם את פי יהוה והיתה יד יהוה בכם ובאבתיכם¹⁶ גם עתה התיצבו וראו את הדבר הגדול הזה אשר יהוה עשה לעיניכם¹⁷ הלוא קציר חטים היום אקרא אל יהוה ויתן קלות ומטר ודעו וראו כי רעתכם רבה אשר עשיתם בעיני יהוה לשאול לכם מלך¹⁸ ויקרא שמואל אל יהוה ויתן יהוה קלת ומטר ביום ההוא ויירא כל העם מאד את יהוה ואת שמואל¹⁹ ויאמרו כל העם אל שמואל התפלל בעד עבדיך אל יהוה אלהיך ואל נמות כי יספנו על כל חטאתינו רעה לשאל לנו מלך²⁰ ויאמר שמואל אל העם אל תיראו אתם עשיתם את כל הרעה הזאת אך אל תסורו מאחרי יהוה

והראש אחד יפנה דרך הגבול הנשקף
 על גי הצבעים המדברה ׀¹⁹ וחרש
 לא ימצא בכל ארץ ישראל כי **אמר** אמרו
 פלשתים פן יעשו העברים חרב או
 חנית²⁰ וירדו כל ישראל הפלשתים
 ללטוש איש את מחרשתו ואת אתו ואת
 קרדמו ואת מחרשתו²¹ והיתה הפצירה
 פים למחרשת ולאתים ולשלש קלשון
 ולהקרדמים ולהציב הדרבן²² והיה ביום
 מלחמת ולא נמצא חרב וחנית ביד כל
 העם אשר את שאול ואת יונתן ותמצא
 לשאול וליונתן בנו²³ ויצא מצב פלשתים
 אל מעבר מכמש ׀

14 ויהי היום ויאמר יונתן בן שאול אל
 הנער נשא כליו לכה ונעברה אל מצב
 פלשתים אשר מעבר הלז ולאביו לא
 הגיד² ושאול יושב בקצה הגבעה תחת
 הרמון אשר במגרזן והעם אשר עמו
 כשש מאות איש³ ואחיה בן אחטוב אחי
 איכבוד בן פינחס בן עלי כהן יהוה בשלו
 נשא אפוד והעם לא ידע כי הלך
 יונתן⁴ ובין המעברות אשר בקש יונתן
 לעבר על מצב פלשתים שן הסלע
 מהעבר מזה ושן הסלע מהעבר מזה ושם
 האחד בוצץ ושם האחד סנה⁵ השן
 האחד מצוק מצפון מול מכמש והאחד
 מנגב מול גבע ׀⁶ ויאמר יהונתן אל
 הנער נשא כליו לכה ונעברה אל מצב

ובסלעים ובצרחים ובברות⁷ ועברים
 עברו את הירדן ארץ גד וגלעד ושאול
 עודנו בגלגל וכל העם חרדו אחריו⁸ **וייחל**
 ויוחל שבעת ימים למועד אשר שמואל
 ולא בא שמואל הגלגל ויפץ העם
 מעליו⁹ ויאמר שאול הגשו אלי העלה
 והשלמים ויעל העלה¹⁰ ויהי ככלתו
 להעלות העלה והנה שמואל בא ויצא
 שאול לקראתו לברכו¹¹ ויאמר שמואל
 מה עשית ויאמר שאול כי ראיתי כי נפץ
 העם מעלי ואתה לא באת למועד הימים
 ופלשתים נאספים מכמש¹² ואמר עתה
 ירדו פלשתים אלי הגלגל ופני יהוה לא
 חליתי ואתאפק ואעלה
 העלה ׀¹³ ויאמר שמואל אל שאול
 נסכלת לא שמרת את מצות יהוה אלהיך
 אשר צוך כי עתה הכין יהוה את
 ממלכתך אל ישראל עד עולם¹⁴ ועתה
 ממלכתך לא תקום בקש יהוה לו איש
 כלבבו ויצוהו יהוה לנגיד על עמו כי לא
 שמרת את אשר צוך יהוה ׀¹⁵
 ויקם שמואל ויעל מן הגלגל גבעת
 בנימן ויפקד שאול את העם הנמצאים
 עמו כשש מאות איש¹⁶ ושאול ויונתן בנו
 והעם הנמצא עמם ישבים בגבע בנימן
 ופלשתים חנו במכמש¹⁷ ויצא המשחית
 ממחנה פלשתים שלשה ראשים הראש
 אחד יפנה אל דרך עפרה אל ארץ
 שועל¹⁸ והראש אחד יפנה דרך בית חרון

יונתן ונשא כליו¹⁸ ויאמר שאול לאחיה
 הגישה ארון האלהים כי היה ארון
 האלהים ביום ההוא ובני ישראל¹⁹ ויהי
 עד דבר שאול אל הכהן וההמון אשר
 במחנה פלשתים וילך הלוך ורב פ
 ויאמר שאול אל הכהן אסף ידך²⁰ ויזעק
 שאול וכל העם אשר אתו ויבאו עד
 המלחמה והנה היתה חרב איש ברעהו
 מהומה גדולה מאד²¹ והעברים היו
 לפלשתים כאתמול שלשום אשר עלו
 עמם במחנה סביב וגם המה להיות עם
 ישראל אשר עם שאול ויונתן²² וכל איש
 ישראל המתחבאים בהר אפרים שמעו
 כי נסו פלשתים וידבקו גם המה אחריהם
 במלחמה²³ ויושע יהוה ביום ההוא את
 ישראל והמלחמה עברה את בית
 און²⁴ ואיש ישראל נגש ביום ההוא ויאל
 שאול את העם לאמר ארור האיש אשר
 יאכל לחם עד הערב ונקמתי מאיבי ולא
 טעם כל העם לחם ס²⁵ וכל הארץ
 באו ביער ויהי דבש על פני
 השדה²⁶ ויבא העם אל היער והנה הלך
 דבש ואין משיג ידו אל פיו כי ירא העם
 את השבעה²⁷ ויונתן לא שמע בהשביע
 אביו את העם וישלח את קצה המטה
 אשר בידו ויטבל אותה ביערת הדבש
 וישב ידו אל פיו **ותראנה** ותארנה
 עיניו²⁸ ויען איש מהעם ויאמר השבע
 השביע אביך את העם לאמר ארור
 האיש אשר יאכל לחם היום ויעף

הערלים האלה אולי יעשה יהוה לנו כי
 אין ליהוה מעצור להושיע ברב או
 במעט⁷ ויאמר לו נשא כליו עשה כל
 אשר בלבבך נטה לך הנני עמך
 בלבבך ס⁸ ויאמר יהונתן הנה אנחנו
 עברים אל האנשים ונגלינו אליהם⁹ אם
 כה יאמרו אלינו דמו עד הגיענו אליכם
 ועמדנו תחתינו ולא נעלה אליהם¹⁰ ואם
 כה יאמרו עלו עלינו ועלינו כי נתנם יהוה
 בידנו וזה לנו האות¹¹ ויגלו שניהם אל
 מצב פלשתים ויאמרו פלשתים הנה
 עברים יצאים מן החרים אשר התחבאו
 שם¹² ויענו אנשי המצבה את יונתן ואת
 נשא כליו ויאמרו עלו אלינו ונודיעה
 אתכם דבר פ
 ויאמר יונתן אל נשא כליו עלה אחרי כי
 נתנם יהוה ביד ישראל¹³ ויעל יונתן על
 ידיו ועל רגליו ונשא כליו אחריו ויפלו
 לפני יונתן ונשא כליו ממותת
 אחריו¹⁴ ותהי המכה הראשנה אשר
 הכה יונתן ונשא כליו כעשרים איש
 כבחצי מענה צמד שדה¹⁵ ותהי חרדה
 במחנה בשדה ובכל העם המצב
 והמשחית חרדו גם המה ותרגז הארץ
 ותהי לחרדת אלהים¹⁶ ויראו הצפים
 לשאול בגבעת בנימן והנה ההמון נמוג
 וילך והלם פ
¹⁷ ויאמר שאול לעם אשר אתו פקדו נא
 וראו מי הלך מעמנו ויפקדו והנה אין

העם⁴⁰ ויאמר אל כל ישראל אתם תהיו
 לעבר אחד ואני ויונתן בני נהיה לעבר
 אחד ויאמרו העם אל שאול הטוב בעיניך
 עשה ׀⁴¹ ויאמר שאול אל יהוה אלהי
 ישראל הבה תמים וילכד יונתן ושאול
 והעם יצאו⁴² ויאמר שאול הפילו ביני ובין
 יונתן בני וילכד יונתן⁴³ ויאמר שאול אל
 יונתן הגידה לי מה עשיתה ויגד לו יונתן
 ויאמר טעם טעמתי בקצה המטה אשר
 בידי מעט דבש הנני אמות⁴⁴ ויאמר
 שאול כה יעשה אלהים וכה יוסף כי מות
 תמות יונתן⁴⁵ ויאמר העם אל שאול
 היונתן ימות אשר עשה הישועה הגדולה
 הזאת בישראל חלילה חי יהוה אם יפל
 משערת ראשו ארצה כי עם אלהים עשה
 היום הזה ויפדו העם את יונתן ולא
 מת ׀⁴⁶ ויעל שאול מאחרי פלשתים
 ופלשתים הלכו למקומם⁴⁷ ושאול לכד
 המלוכה על ישראל וילחם סביב בכל
 איביו במואב ובבני עמון ובאדום ובמלכי
 צובה ובפלשתים ובכל אשר יפנה
 ירשיע⁴⁸ ויעש חיל ויך את עמלק ויצל
 את ישראל מיד שסו ׀⁴⁹ ויהיו בני
 שאול יונתן וישוי ומלכי שוע ושם שתי
 בנתיו שם הבכירה מרב ושם הקטנה
 מיכל⁵⁰ ושם אשת שאול אחינעם בת
 אחימעץ ושם שר צבאו אבינר בן נר דוד
 שאול⁵¹ וקיש אבי שאול ונר אבי אבנר
 בן אביאל ׀⁵² ותהי המלחמה חזקה

העם²⁹ ויאמר יונתן עכר אבי את הארץ
 ראו נא כי ארו עיני כי טעמתי מעט דבש
 הזה³⁰ אף כי לוא אכל אכל היום העם
 משלל איביו אשר מצא כי עתה לא
 רבתה מכה בפלשתים³¹ ויכו ביום ההוא
 בפלשתים ממכמש אילנה ויעף העם
 מאד³² ויעש העם אל שלל השלל
 ויקחו צאן ובקר ובני בקר וישחטו ארצה
 ויאכל העם על הדם³³ ויגידו לשאול
 לאמר הנה העם חטאים ליהוה לאכל על
 הדם ויאמר בגדתם גלו אלי היום אבן
 גדולה³⁴ ויאמר שאול פצו בעם ואמרתם
 להם הגישו אלי איש שורו ואיש שיהו
 ושחטתם בזה ואכלתם ולא תחטאו
 ליהוה לאכל אל הדם ויגשו כל העם איש
 שורו בידו הלילה וישחטו שם³⁵ ויבן
 שאול מזבח ליהוה אתו החל לבנות
 מזבח ליהוה ׀
³⁶ ויאמר שאול נרדה אחרי פלשתים
 לילה ונבזה בהם עד אור הבקר ולא
 נשאר בהם איש ויאמרו כל הטוב בעיניך
 עשה ׀ ויאמר הכהן נקרבה הלם אל
 האלהים³⁷ וישאל שאול באלהים הארד
 אחרי פלשתים התתנם ביד ישראל ולא
 ענהו ביום ההוא³⁸ ויאמר שאול גשו הלם
 כל פנות העם ודעו וראו במה היתה
 החטאת הזאת היום³⁹ כי חי יהוה
 המושיע את ישראל כי אם ישנו ביונתן
 בני כי מות ימות ואין ענהו מכל

לאמר¹¹ נחמתי כי המלכתי את שאול
 למלך כי שב מאחרי ואת דברי לא הקים
 ויחר לשמואל ויזעק אל יהוה כל
 הלילה¹² וישכם שמואל לקראת שאול
 בבקר ויגד לשמואל לאמר בא שאול
 הכרמלה והנה מציב לו יד ויסב ויעבר
 וירד הגלגל¹³ ויבא שמואל אל שאול
 ויאמר לו שאול ברוך אתה ליהוה
 הקימתי את דבר יהוה¹⁴ ויאמר שמואל
 ומה קול הצאן הזה באזני וקול הבקר
 אשר אנכי שמע¹⁵ ויאמר שאול מעמלקי
 הביאום אשר חמל העם על מיטב הצאן
 והבקר למען זבח ליהוה אלהיך ואת
 היותר החרמנו¹⁶ ויאמר שמואל אל
 שאול הרף ואגידה לך את אשר דבר
 יהוה אלי הלילה **ויאמרו** ויאמר לו
 דבר¹⁷ ויאמר שמואל הלוא אם
 קטן אתה בעיניך ראש שבטי ישראל
 אתה וימשחך יהוה למלך על
 ישראל¹⁸ וישלחך יהוה בדרך ויאמר לך
 והחרמתה את החטאים את עמלק
 ונלחמת בו עד כלותם אתם¹⁹ ולמה לא
 שמעת בקול יהוה ותעט אל השלל ותעש
 הרע בעיני יהוה²⁰ ויאמר שאול אל
 שמואל אשר שמעתי בקול יהוה ואלך
 בדרך אשר שלחני יהוה ואביא את אגג
 מלך עמלק ואת עמלק החרמתי²¹ ויקח
 העם מהשלל צאן ובקר ראשית החרם
 לזבח ליהוה אלהיך בגלגל²² ויאמר

על פלשתים כל ימי שאול וראה שאול
 כל איש גבור וכל בן חיל ויאספהו
 אליו ׀

15 ויאמר שמואל אל שאול אתי שלח
 יהוה למשחך למלך על עמו על ישראל
 ועתה שמע לקול דברי יהוה ׀² כה
 אמר יהוה צבאות פקדתי את אשר עשה
 עמלק לישראל אשר שם לו בדרך בעלתו
 ממצרים³ עתה לך והכיתה את עמלק
 והחרמתם את כל אשר לו ולא תחמל
 עליו והמתה מאיש עד אשה מעלל ועד
 יונק משור ועד שה מגמל ועד
 חמור ׀⁴ וישמע שאול את העם
 ויפקדם בטלאים מאתים אלף רגלי
 ועשרת אלפים את איש יהודה⁵ ויבא
 שאול עד עיר עמלק וירב בנחל⁶ ויאמר
 שאול אל הקיני לכו סרו רדו מתוך
 עמלקי פן אספך עמו ואתה עשיתה חסד
 עם כל בני ישראל בעלותם ממצרים ויסר
 קיני מתוך עמלק⁷ ויך שאול את עמלק
 מחוילה בואך שור אשר על פני
 מצרים⁸ ויתפש את אגג מלך עמלק חי
 ואת כל העם החרים לפי חרב⁹ ויחמל
 שאול והעם על אגג ועל מיטב הצאן
 והבקר והמשנים ועל הכרים ועל כל
 הטוב ולא אבו החריםם וכל המלאכה
 נמבזה ונמס אתה החריםו ׀¹⁰
 ויהי דבר יהוה אל שמואל

יסף שמואל לראות את שאול עד יום מותו כי התאבל שמואל אל שאול ויהוה נחם כי המליך את שאול על ישראל פ

16 ויאמר יהוה אל שמואל עד מתי אתה מתאבל אל שאול ואני מאסתיו ממלך על ישראל מלא קרנד שמן ולך אשלחך אל ישי בית הלחמי כי ראיתי בבניו לי מלך² ויאמר שמואל איך אלך ושמע שאול והרגני ס ויאמר יהוה עגלת בקר תקח בידך ואמרת לזבח ליהוה באתי³ וקראת לישי בזבח ואנכי אודיעך את אשר תעשה ומשחת לי את אשר אמר אליך⁴ ויעש שמואל את אשר דבר יהוה ויבא בית לחם ויחרדו זקני העיר לקראתו ויאמר שלם בואך⁵ ויאמר שלום לזבח ליהוה באתי התקדשו ובאתם אתי בזבח ויקדש את ישי ואת בניו ויקרא להם לזבח⁶ ויהי בבואם וירא את אליאב ויאמר אך נגד יהוה משיחו⁷ ויאמר יהוה אל שמואל אל תבט אל מראהו ואל גבה קומתו כי מאסתיהו כי לא אשר יראה האדם כי האדם יראה לעינים ויהוה יראה ללבב⁸ ויקרא ישי אל אבינדב ויעברו לפני שמואל ויאמר גם בזה לא בחר יהוה⁹ ויעבר ישי שמה ויאמר גם בזה לא בחר יהוה¹⁰ ויעבר ישי שבעת בניו לפני שמואל ויאמר שמואל אל ישי לא בחר יהוה באלה¹¹ ויאמר

שמואל החפץ ליהוה בעלות זבחים כשמע בקול יהוה הנה שמע מזבח טוב להקשיב מחלב אילים²³ כי חטאת קסם מרי ואון ותרפים הפצר יען מאסת את דבר יהוה וימאסך ממלך ס ויאמר שאול אל שמואל חטאתי כי עברתי את פי יהוה ואת דבריך כי יראתי את העם ואשמע בקולם²⁵ ועתה שא נא את חטאתי ושוב עמי ואשתחוה ליהוה²⁶ ויאמר שמואל אל שאול לא אשוב עמך כי מאסתה את דבר יהוה וימאסך יהוה מהיות מלך על ישראל ס ויסב שמואל ללכת ויחזק בכנף מעילו ויקרע²⁸ ויאמר אליו שמואל קרע יהוה את ממלכות ישראל מעליך היום ונתנה לרעד הטוב ממך²⁹ וגם נצח ישראל לא ישקר ולא ינחם כי לא אדם הוא להנחם³⁰ ויאמר חטאתי עתה כבדני נא נגד זקני עמי ונגד ישראל ושוב עמי והשתחוייתי ליהוה אלהיך³¹ וישב שמואל אחרי שאול וישתחו שאול ליהוה ס ויאמר שמואל הגישו אלי את אגג מלך עמלק וילך אליו אגג מעדנת ויאמר אגג אכן סר מר המות ס ויאמר שמואל כאשר שכלה נשים חרבך כן תשכל מנשים אמך וישסף שמואל את אגג לפני יהוה בגלגל ס וילך שמואל הרמתה ושאל עלה אל ביתו גבעת שאול³⁵ ולא

שאל ולקח דוד את הכנור ונגן בידו ורוח
לשאל וטוב לו וסרה מעליו רוח הרעה פ

17 ויאספו פלשתים את מחניהם
למלחמה ויאספו שכה אשר ליהודה
ויחנו בין שוכה ובין עזקה באפס
דמים ² ושאל ואיש ישראל נאספו ויחנו
בעמק האלה ויערכו מלחמה לקראת
פלשתים ³ ופלשתים עמדים אל ההר מזה
וישראל עמדים אל ההר מזה והגיא
ביניהם ⁴ ויצא איש הבנים ממחנות
פלשתים גלית שמו מגת גבהו שש אמות
וזרת ⁵ וכובע נחשת על ראשו ושריון
קשקשים הוא לבוש ומשקל השריון
חמשת אלפים שקלים נחשת ⁶ ומצחת
נחשת על רגליו וכידון נחשת בין
כתפיו ⁷ וחץ ועץ חניתו כמנור ארגים
ולהבת חניתו שש מאות שקלים ברזל
ונשא הצנה הלך לפניו ⁸ ויעמד ויקרא אל
מערכת ישראל ויאמר להם למה תצאו
לערך מלחמה הלוא אנכי הפלשתי ואתם
עבדים לשאל ברו לכם איש וירד
אלי ⁹ אם יוכל להלחם אתי והכני והיינו
לכם לעבדים ואם אני אוכל לו והכיתיו
והייתם לנו לעבדים ועבדתם
אתנו ¹⁰ ויאמר הפלשתי אני חרפתי את
מערכות ישראל היום הזה תנו לי איש
ונלחמה יחד ¹¹ וישמע שאל וכל ישראל
את דברי הפלשתי האלה ויחתו ויראו

שמואל אל ישי התמו הנערים ויאמר עוד
שאר הקטן והנה רעה בצאן ויאמר
שמואל אל ישי שלחה וקחנו כי לא נסב
עד באו פה ¹² וישלח ויביאהו והוא
אדמוני עם יפה עינים וטוב ראי פ
ויאמר יהוה קום משחהו כי זה
הוא ¹³ ויקח שמואל את קרן השמן
וימשח אתו בקרב אחיו ותצלח רוח יהוה
אל דוד מהיום ההוא ומעלה ויקם שמואל
וילך הרמתה ס ¹⁴ ורוח יהוה סרה
מעם שאל ובעתתו רוח רעה מאת
יהוה ¹⁵ ויאמרו עבדי שאל אליו הנה נא
רוח אלהים רעה מבעתך ¹⁶ יאמר נא
אדננו עבדיך לפניך יבקשו איש ידע מנגן
בכנור והיה בהיות עליך רוח אלהים רעה
ונגן בידו וטוב לך פ
¹⁷ ויאמר שאל אל עבדיו ראו נא לי איש
מיטיב לנגן והביאותם אלי ¹⁸ ויען אחד
מהנערים ויאמר הנה ראיתי בן לישי בית
הלחמי ידע נגן וגבור חיל ואיש מלחמה
ונבון דבר ואיש תאר ויהוה עמו ¹⁹ וישלח
שאל מלאכים אל ישי ויאמר שלחה אלי
את דוד בנך אשר בצאן ²⁰ ויקח ישי
חמור לחם ונאד יין וגדי עזים אחד וישלח
ביד דוד בנו אל שאל ²¹ ויבא דוד אל
שאל ויעמד לפניו ויאהבהו מאד ויהי לו
נשא כלים ²² וישלח שאל אל ישי לאמר
יעמד נא דוד לפני כי מצא חן
בעיני ²³ והיה בהיות רוח אלהים אל

וידבר כדברים האלה וישמע דוד²⁴ וכל
 איש ישראל בראותם את האיש וינסו
 מפניו וייראו מאד²⁵ ויאמר איש ישראל
 הראיתם האיש העלה הזה כי לחרף את
 ישראל עלה והיה האיש אשר יכנו
 יעשרנו המלך עשר גדול ואת בתו יתן לו
 ואת בית אביו יעשה חפשי
 בישראל²⁶ ויאמר דוד אל האנשים
 העמדים עמו לאמר מה יעשה לאיש
 אשר יכה את הפלשתי הלז והסיר חרפה
 מעל ישראל כי מי הפלשתי הערל הזה
 כי חרף מערכות אלהים חיים²⁷ ויאמר לו
 העם כדבר הזה לאמר כה יעשה לאיש
 אשר יכנו²⁸ וישמע אליאב אחיו הגדול
 בדברו אל האנשים ויחר אף אליאב בדוד
 ויאמר למה זה ירדת ועל מי נטשת מעט
 הצאן ההנה במדבר אני ידעתי את זדנך
 ואת רע לבבך כי למען ראות המלחמה
 ירדת²⁹ ויאמר דוד מה עשיתי עתה הלוא
 דבר הוא³⁰ ויסב מאצלו אל מול אחר
 ויאמר כדבר הזה וישבהו העם דבר
 כדבר הראשון³¹ וישמעו¹ הדברים אשר
 דבר דוד ויגדו לפני שאול
 ויקחהו³² ויאמר דוד אל שאול אל יפל
 לב אדם עליו עבדך ילך ונלחם עם
 הפלשתי הזה³³ ויאמר שאול אל דוד לא
 תוכל ללכת אל הפלשתי הזה להלחם

design, do not indicate.

1 BHS has been faithful to the Leningrad Codex where there might be a question of the validity of the form and we keep the same form as BHS.

מאד פ
¹² ודוד בן איש אפרתי הזה מבית לחם
 יהודה ושמׁו ישי ולו שמנה בנים והאיש
 בימי שאול זקן בא באנשים¹³ וילכו
 שלשת בני ישי הגדלים הלכו אחרי שאול
 למלחמה ושם שלשת בניו אשר הלכו
 במלחמה אליאב הבכור ומשנהו אבינדב
 והשלשי שמה¹⁴ ודוד הוא הקטן ושלשה
 הגדלים הלכו אחרי שאול פ¹⁵ ודוד
 הלך ושב מעל שאול לרעות את צאן
 אביו בית לחם¹⁶ ויגש הפלשתי השכם
 והערב ויתיצב ארבעים יום פ
¹⁷ ויאמר ישי לדוד בנו קח נא לאחיך
 איפת הקליא הזה ועשרה לחם הזה והרץ
 המחנה לאחיך¹⁸ ואת עשרת חרצי
 החלב האלה תביא לשר האלף ואת
 אחיך תפקד לשלום ואת ערבתם
 תקח¹⁹ ושאול והמה וכל איש ישראל
 בעמק האלה נלחמים עם
 פלשתים²⁰ וישכם דוד בבקר ויטש את
 הצאן על שמר וישא וילך כאשר צוהו
 ישי ויבא המעגלה והחיל היצא אל
 המערכה והרעו במלחמה²¹ ותערך
 ישראל ופלשתים מערכה לקראת
 מערכה²² ויטש דוד את הכלים מעליו על
 יד שומר הכלים וירץ המערכה ויבא
 וישאל לאחיו לשלום²³ והוא מדבר עמם
 והנה איש הבנים עולה גלית הפלשתי
 שמו מגת ממערות ממערכות^a פלשתים

a Adaptations to a Qere which L and BHS, by their

הפלשתי אתה בא אלי בחרב ובחנית
 ובכידון ואנכי בא אליך בשם יהוה
 צבאות אלהי מערכות ישראל אשר
 חרפת⁴⁶ היום הזה יסגרך יהוה בידי
 והכיתך והסרתי את ראשך מעליך ונתתי
 פגר מחנה פלשתים היום הזה לעוף
 השמים ולחית הארץ וידעו כל הארץ כי
 יש אלהים לישראל⁴⁷ וידעו כל הקהל
 הזה כי לא בחרב ובחנית יהושע יהוה כי
 ליהוה המלחמה ונתן אתכם בידנו⁴⁸ והיה
 כי קם הפלשתי וילך ויקרב לקראת דוד
 וימהר דוד וירץ המערכה לקראת
 הפלשתי⁴⁹ וישלח דוד את ידו אל הכלי
 ויקח משם אבן ויקלע ויך את הפלשתי
 אל מצחו ותטבע האבן במצחו ויפל על
 פניו ארצה⁵⁰ ויחזק דוד מן הפלשתי
 בקלע ובאבן ויך את הפלשתי וימיתו
 וחרב אין ביד דוד⁵¹ וירץ דוד ויעמד אל
 הפלשתי ויקח את חרבו וישלפה מתערה
 וימתתו ויכרת בה את ראשו ויראו
 הפלשתים כי מת גבורם וינסו⁵² ויקמו
 אנשי ישראל ויהודה וירעו וירדפו את
 הפלשתים עד בואך גיא ועד שערי עקרון
 ויפלו חללי פלשתים בדרך שערים ועד
 גת ועד עקרון⁵³ וישבו בני ישראל מדלק
 אחרי פלשתים וישסו את
 מחניהם⁵⁴ ויקח דוד את ראש הפלשתי
 ויבאהו ירושלם ואת כליו שם
 באהלו⁵⁵ וכראות שאול את דוד
 יצא לקראת הפלשתי אמר אל אבנר שר

עמו כי נער אתה והוא איש מלחמה
 מנעריו³⁴ ויאמר דוד אל שאול רעה
 היה עבדך לאביו בצאן ובא הארי ואת
 הדוב ונשא שה מהעדר³⁵ ויצאתי אחריו
 והכתיו והצלתי מפיו ויקם עלי והחזקתי
 בזקנו והכתיו והמיתיו³⁶ גם את הארי גם
 הדוב הכה עבדך והיה הפלשתי הערל
 הזה כאחד מהם כי חרף מערכת אלהים
 חיים³⁷ ויאמר דוד יהוה אשר הצלני
 מיד הארי ומיד הדב הוא יצילני מיד
 הפלשתי הזה³⁸ ויאמר שאול אל דוד
 לך ויהוה יהיה עמך³⁸ וילבש שאול את
 דוד מדיו ונתן קובע נחשת על ראשו
 וילבש אתו שריון³⁹ ויחגר דוד את חרבו
 מעל למדיו ויאל ללכת כי לא נסה ויאמר
 דוד אל שאול לא אוכל ללכת באלה כי
 לא נסיתי ויסרם דוד מעליו⁴⁰ ויקח מקלו
 בידו ויבחר לו חמשה חלקי אבנים מן
 הנחל וישם אתם בכלי הרעים אשר לו
 ובילקוט וקלעו בידו ויגש אל
 הפלשתי⁴¹ וילך הפלשתי הלך וקרב אל
 דוד והאיש נשא הצנה לפניו⁴² ויבט
 הפלשתי ויראה את דוד ויבזהו כי היה
 נער ואדמני עם יפה מראה⁴³ ויאמר
 הפלשתי אל דוד הכלב אנכי כי אתה בא
 אלי במקלות ויקלל הפלשתי את דוד
 באלהיו⁴⁴ ויאמר הפלשתי אל דוד לכה
 אלי ואתנה את בשרך לעוף השמים
 ולבהמת השדה⁴⁵ ויאמר דוד אל

שֹׁאֵל עֵוֹ עֵוִין אֶת דּוֹד מֵהַיּוֹם הַהוּא
וְהִלָּאָה ׀ ¹⁰ וַיְהִי מִמַּחֲרַת וַתְּצַלַח רוּחַ
אֱלֹהִים רָעָה אֶל שֹׁאֵל וַיִּתְנַבֵּא בַתּוֹךְ
הַבַּיִת וְדוֹד מִנְגֵן בִּידוֹ כִּי־וַיִּסַּב בְּיוֹם
וְהַחֲנִית בְּיַד שֹׁאֵל ¹¹ וַיִּטַּל שֹׁאֵל אֶת
הַחֲנִית וַיֹּאמֶר אָכֵּה בְּדוֹד וּבִקְרִי וַיִּסַּב
דּוֹד מִפְּנֵי פַעֲמִים ¹² וַיִּרְא שֹׁאֵל מִלְּפָנָי
דּוֹד כִּי הִיא יְהוּה עִמּוֹ וּמַעַם שֹׁאֵל סָר ¹³
וַיִּסְרְהוּ שֹׁאֵל מִעִמּוֹ וַיִּשְׁמְהוּ לוֹ שֶׁר
אֶלְפִי וַיֵּצֵא וַיָּבֹא לְפָנָי הָעַם ׀ ¹⁴
וַיְהִי דּוֹד לְכָל דְּרָכָיו ⁹ מִשְׁכִּיל וַיְהוּה
עִמּוֹ ¹ ⁵ וַיִּרְא שֹׁאֵל אֲשֶׁר הוּא מִשְׁכִּיל
מְאֹד וַיִּגַּר מִפְּנֵי ¹⁶ וְכָל יִשְׂרָאֵל
וַיְהוּדָה אֲהָב אֶת דּוֹד כִּי הוּא
יּוֹצֵא וּבָא לְפָנֵיהֶם ׀ ¹⁷ וַיֹּאמֶר
שֹׁאֵל אֶל דּוֹד הֲנָה בְּתִי הַגְּדוּלָּה מְרַב
אֶתָּה אֲתָן לָךְ לְאִשָּׁה אֲךָ הִיא לִי
לְבָן חֵיל וְהִלַּחֵם מִלַּחְמוֹת יְהוּה
וּשְׁאֵל אָמַר אֶל תְּהִי יָדִי בּוֹ
וְתְהִי בּוֹ יָד פִּלְשֹׁתִים ׀ ¹⁸ וַיֹּאמֶר
דּוֹד אֶל שֹׁאֵל מִי אֲנִכִּי וּמִי חַיִּי מִשְׁפַּחַת
אֲבִי בְּיִשְׂרָאֵל כִּי אֲהִיָּה חַתָּן
לְמֶלֶךְ ¹⁹ וַיְהִי בַעֲתָת תַּתְּ אֶת
מְרַב בֵּת שֹׁאֵל לְדוֹד וְהִיא נִתְּנָה
לְעֵדְרִיאֵל הַמַּחֲלָתִי לְאִשָּׁה ²⁰ וְתֵאֵבָב
מִיכָל בֵּת שֹׁאֵל אֶת דּוֹד וַיִּגְדּוּ
לְשֹׁאֵל וַיִּשֶׁר הַדְּבַר בְּעֵינָיו ²¹
וַיֹּאמֶר שֹׁאֵל אֶתְנַנֶּה לוֹ וְתְהִי
לוֹ לְמוֹקֵשׁ וְתְהִי בּוֹ יָד פִּלְשֹׁתִים
וַיֹּאמֶר שֹׁאֵל אֶל דּוֹד בְּשֵׁתִים
תִּתַּחֲתֵן בִּי

הַצְּבָא בֶן מִי זֶה הַנֶּעַר אֲבִנָּר וַיֹּאמֶר
אֲבִנָּר חַי נַפְשֶׁךָ הַמֶּלֶךְ אִם יִדְעֵתִי ⁵⁶
וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ שֹׁאֵל אֶתָּה בֶן מִי
זֶה הָעַלְמִים ׀ ⁵⁷ וּכְשׁוּב דּוֹד
מֵהַכּוֹת אֶת הַפְּלִשְׁתִּי וַיִּקַּח
אֶתָּה אֲבִנָּר וַיְבִאֵהוּ לְפָנָי שֹׁאֵל
וְרֹאשׁ הַפְּלִשְׁתִּי בִידוֹ ⁵⁸ וַיֹּאמֶר
אֵלָיו שֹׁאֵל בֶּן מִי אֲתָה הַנֶּעַר
וַיֹּאמֶר דּוֹד בֶּן עֶבֶדְךָ
יֵשִׁי בֵּית הַלְּחָמִי

18 וַיְהִי כִכְלַתּוֹ לְדַבֵּר אֶל שֹׁאֵל
וּנְפֹשׁ יְהוֹנָתָן נִקְשְׁרָה בְּנַפְשׁ דּוֹד
וַיֹּאֲהָבוּ וַיֵּאֱהָבוּ יְהוֹנָתָן
כִּנְפֹשׁוֹ ² וַיִּקַּחְהוּ שֹׁאֵל בְּיוֹם
הַהוּא וְלֹא נָתְנוּ לְשׁוּב בֵּית
אֲבִיו ³ וַיִּכְרַת יְהוֹנָתָן וְדוֹד
בְּרִית בְּאֱהָבָתוֹ אֶתָּה כִּנְפֹשׁוֹ
⁴ וַיִּתְפַּשֵּׁט יְהוֹנָתָן אֶת
הַמַּעִיל אֲשֶׁר עָלָיו וַיִּתְּנֵהוּ
לְדוֹד וּמַדְיּוֹ וְעַד חֲרָבּוֹ וְעַד
קִשְׁתּוֹ וְעַד חֲגָרוֹ ⁵ וַיֵּצֵא דּוֹד
בְּכָל אֲשֶׁר יִשְׁלַחְנוּ שֹׁאֵל
יִשְׁכִּיל וַיִּשְׁמְהוּ שֹׁאֵל עַל אֲנָשֵׁי
הַמַּלְחָמָה וַיִּיטֵב בְּעֵינָיו
כָּל הָעַם וּגַם בְּעֵינָי עֶבְדֵי שֹׁאֵל ׀ ⁶
וַיְהִי בְּבּוֹאֵם בְּשׁוּב דּוֹד
מֵהַכּוֹת אֶת הַפְּלִשְׁתִּי וַתְּצַאֲנָה
הַנְּשִׁים מִכָּל עָרֵי יִשְׂרָאֵל
לְשׁוֹר לְשִׁיר וְהַמַּחֲלוֹת לְקִרְאֵת
שֹׁאֵל הַמֶּלֶךְ בַּתִּפִּים בְּשִׂמְחָה
וּבְשִׁלְשִׁים ⁷ וַתְּעַנִּינָה הַנְּשִׁים
הַמִּשְׁחָקוֹת וַתֹּאמְרֵן הֲכֵּה שֹׁאֵל
בְּאַלְפּוֹ בְּאַלְפֵי וְדוֹד בְּרַבְּבָתָיו
⁸ וַיִּחַר לְשֹׁאֵל מְאֹד וַיִּרַע
בְּעֵינָיו הַדְּבַר הַזֶּה וַיֹּאמֶר
נָתְנוּ לְדוֹד רַבּוֹת וְלִי נָתְנוּ
הָאֲלָפִים וְעוֹד לוֹ אֲךָ הַמְּלוּכָה
⁹ וַיְהִי

q We have abandoned or added a ketib/qere relative to BHS. In doing this we agree with L against BHS.

מבקש שאול אבי להמיתך ועתה השמר נא בבקר וישבת בסתר ונחבאת³ ואני אצא ועמדתי ליד אבי בשדה אשר אתה שם ואני אדבר בך אל אבי וראיתי מה והגדתי לך ׀⁴ וידבר יהונתן בדוד טוב אל שאול אביו ויאמר אליו אל יחטא המלך בעבדו בדוד כי לוא חטא לך וכי מעשיו טוב לך מאד⁵ וישם את נפשו בכפו ויך את הפלשתי ויעש יהוה תשועה גדולה לכל ישראל ראית ותשמח ולמה תחטא בדם נקי להמית את דוד חנם⁶ וישמע שאול בקול יהונתן וישבע שאול חי יהוה אם יומת⁷ ויקרא יהונתן לדוד ויגד לו יהונתן את כל הדברים האלה ויבא יהונתן את דוד אל שאול ויהי לפניו כאתמול שלשום ׀⁸ ותוסף המלחמה להיות ויצא דוד וילחם בפלשתים ויך בהם מכה גדולה וינסו מפניו⁹ ותהי רוח יהוה רעה אל שאול והוא בביתו יושב וחניתו בידו ודוד מנגן ביד¹⁰ ויבקש שאול להכות בחנית בדוד ובקיר ויפטר מפני שאול ויך את החנית בקיר ודוד נס וימלט בלילה הוא ׀¹¹ וישלח שאול מלאכים אל בית דוד לשמרו ולהמיתו בבקר ותגד לדוד מיכל אשתו לאמר אם אינך ממלט את נפשך הלילה מחר אתה מומת¹² ותרד מיכל את דוד בעד החלון וילך ויברח וימלט¹³ ותקח מיכל את התרפים ותשם אל המטה ואת כביר העזים שמה

היום²² ויצו שאול את עבדו⁹ דברו אל דוד בלט לאמר הנה חפץ בך המלך וכל עבדיו אהבוך ועתה התחתן במלך²³ וידברו עבדי שאול באזני דוד את הדברים האלה ויאמר דוד הנקלה בעיניכם התחתן במלך ואנכי איש רש ונקלה²⁴ ויגדו עבדי שאול לו לאמר כדברים האלה דבר דוד ׀²⁵ ויאמר שאול כה תאמרו לדוד אין חפץ למלך במהר כי במאה ערלות פלשתים להנקם באיבי המלך ושאול חשב להפיל את דוד ביד פלשתים²⁶ ויגדו עבדיו לדוד את הדברים האלה וישר הדבר בעיני דוד להתחתן במלך ולא מלאו הימים²⁷ ויקם דוד וילך הוא ואנשיו ויך בפלשתים מאתים איש ויבא דוד את ערלתיהם וימלאום למלך להתחתן במלך ויתן לו שאול את מיכל בתו לאשה ׀²⁸ וירא שאול וידע כי יהוה עם דוד ומיכל בת שאול אהבתהו²⁹ ויאסף שאול לרא מפני דוד עוד ויהי שאול איב את דוד כל הימים ׀³⁰ ויצאו שרי פלשתים ויהי מדי צאתם שכל דוד מכל עבדי שאול וייקר שמו מאד ׀

19 וידבר שאול אל יונתן בנו ואל כל עבדיו להמית את דוד ויהונתן בן שאול חפץ בדוד מאד² ויגד יהונתן לדוד לאמר

q We have abandoned or added a ketib/qere relative to BHS. In doing this we agree with L against BHS.

ההוא וכל הלילה על כן יאמרו הגם שאול
בנביאם פ

20 ויברח דוד **מנוות** **מניות** ברמה ויבא
ויאמר לפני יהונתן מה עשיתי מה עוני
ומה חטאתי לפני אביך כי מבקש את
נפשי ² ויאמר לו חלילה לא תמות הנה ^{לו}
עשה **לא יעשה** אבי דבר גדול או דבר קטן
ולא יגלה את אזני ומדוע יסתיר אבי ממני
את הדבר הזה אין זאת ³ וישבע עוד דוד
ויאמר ידע ידע אביך כי מצאתי חן
בעיניך ויאמר אל ידע זאת יהונתן פן
יעצב ואולם חי יהוה וחי נפשך כי כפשע
ביני ובין המות ⁴ ויאמר יהונתן אל דוד
מה תאמר נפשך ואעשה לך פ
⁵ ויאמר דוד אל יהונתן הנה חדש מחר
ואנכי ישב אשב עם המלך לאכול
ושלחתי ונסתרתני בשדה עד הערב
השלשית ⁶ אם פקד יפקדני אביך ואמרת
נשאל נשאל ממני דוד לרוץ בית לחם
עירו כי זבח הימים שם לכל
המשפחה ⁷ אם כה יאמר טוב שלום
לעבדך ואם חרה יחרה לו דע כי כלתה
הרעה מעמו ⁸ ועשית חסד על עבדך כי
בברית יהוה הבאת את עבדך עמך ואם
יש בי עון המיתני אתה ועד אביך למה זה
תביאני פ
⁹ ויאמר יהונתן חלילה לך כי אם ידע
אדע כי כלתה הרעה מעם אבי לבוא

מראשתיו ותכס בבגד ס ¹⁴ וישלח
שאול מלאכים לקחת את דוד ותאמר
חלה הוא פ
¹⁵ וישלח שאול את המלאכים לראות את
דוד לאמר העלו אתו במטה אלי
להמתו ¹⁶ ויבאו המלאכים והנה התרפים
אל המטה וכביר העזים
מראשתיו ¹⁷ ויאמר שאול אל מיכל למה
ככה רמיתני ותשלחי את איבי וימלט
ותאמר מיכל אל שאול הוא אמר אלי
שלחני למה אמיתך ¹⁸ ודוד ברח וימלט
ויבא אל שמואל הרמתה ויגד לו את כל
אשר עשה לו שאול וילך הוא ושמואל
וישבו **בנוית** **בנוית** ¹⁹ ויגד לשאול לאמר
הנה דוד **בנוית** **בנוית** ברמה ²⁰ וישלח
שאול מלאכים לקחת את דוד וירא את
להקת הנביאים נבאים ושמואל עמד נצב
עליהם ותהי על מלאכי שאול רוח אלהים
ויתנבאו גם המה ²¹ ויגדו לשאול וישלח
מלאכים אחרים ויתנבאו גם המה ויסף
שאול וישלח מלאכים שלשים ויתנבאו
גם המה ²² וילך גם הוא הרמתה ויבא עד
בור הגדול אשר בשכו וישאל ויאמר
איפה שמואל ודוד ויאמר הנה **בנוית** **בנוית**
ברמה ²³ וילך שם אל **נוית** **נוית** ברמה
ותהי עליו גם הוא רוח אלהים וילך הלוך
ויתנבא עד באו **בנוית** **בנוית**
ברמה ²⁴ ויפשט גם הוא בגדיו ויתנבא גם
הוא לפני שמואל ויפל ערם כל היום

כי שלחך יהוה²³ והדבר אשר דברנו אני
 ואתה הנה יהוה ביני ובינך עד
 עולם²⁴ ויִסְתֵּר דוד בשדה ויהי
 החדש וישב המלך על²⁵ אל הלחם
 לאכול²⁵ וישב המלך על מושבו כפעם
 בפעם אל מושב הקיר ויקם יהונתן וישב
 אבנר מצד שאול ויפקד מקום דוד²⁶ ולא
 דבר שאול מאומה ביום ההוא כי אמר
 מקרה הוא בלתי טהור הוא כי לא
 טהור²⁷ ויהי ממחרת החדש השני
 ויפקד מקום דוד²⁷ ויאמר שאול אל
 יהונתן בנו מדוע לא בא בן ישי גם תמול
 גם היום אל הלחם²⁸ ויען יהונתן את
 שאול נשאל נשאל דוד מעמדי עד בית
 לחם²⁹ ויאמר שלחני נא כי זבח משפחה
 לנו בעיר והוא צוה לי אחי ועתה אם
 מצאתי חן בעיניך אמלטה נא ואראה את
 אחי על כן לא בא אל שלחן
 המלך³⁰ ויחר אף שאול ביהונתן
 ויאמר לו בן נעות המרדות הלוא ידעתי
 כי בחר אתה לבן ישי לבשתך ולבשת
 ערות אמך³¹ כי כל הימים אשר בן ישי
 חי על האדמה לא תכון אתה ומלכותך
 ועתה שלח וקח אתו אלי כי בן מות
 הוא³² ויען יהונתן את שאול אביו
 ויאמר אליו למה יומת מה עשה³³ ויטל
 שאול את החנית עליו להכתו וידע
 יהונתן כי כלה היא מעם אביו להמית את
 דוד³⁴ ויקם יהונתן מעם השלחן

עליך ולא אתה אגיד לך¹⁰ ויאמר
 דוד אל יהונתן מי יגיד לי או מה יענך
 אביך קשה¹¹ ויאמר יהונתן אל דוד
 לכה ונצא השדה ויצאו שניהם
 השדה¹² ויאמר יהונתן אל דוד
 יהוה אלהי ישראל כי אחקר את אבי
 כעת מחר השלשית והנה טוב אל דוד
 ולא אז אשלח אליך וגליתני את
 אזנך¹³ כה יעשה יהוה ליהונתן וכה יסיף
 כי ייטב אל אבי את הרעה עליך וגליתני
 את אזנך ושלחתיך והלכת לשלום ויהי
 יהוה עמך כאשר היה עם אבי¹⁴ ולא אם
 עודני חי ולא תעשה עמדי חסד יהוה ולא
 אמות¹⁵ ולא תכרת את חסדך מעם ביתי
 עד עולם ולא בהכרת יהוה את איבי דוד
 איש מעל פני האדמה¹⁶ ויכרת יהונתן עם
 בית דוד ובקש יהוה מיד איבי
 דוד¹⁷ ויוסף יהונתן להשביע את דוד
 באהבתו אתו כי אהבת נפשו
 אהבו¹⁸ ויאמר לו יהונתן מחר חדש
 ונפקדת כי יפקד מושבך¹⁹ ושלשת תרד
 מאד ובאת אל המקום אשר נסתרת שם
 ביום המעשה וישבת אצל האבן
 האזל²⁰ ואני שלשת החצים צדה אורה
 לשלח לי למטרה²¹ והנה אשלח את
 הנער לך מצא את החצים אם אמר אמר
 לנער הנה החצים ממך והנה קחנו ובאה
 כי שלום לך ואין דבר חי יהוה²² ואם כה
 אמר לעלם הנה החצים ממך והלאה לך

אנכי שלחך ואשר צויתך ואת הנערים
 יודעתי אל מקום פלני אלמוני⁴ ועתה מה
 יש תחת ידך חמשה לחם תנה בידי או
 הנמצא⁵ ויען הכהן את דוד ויאמר אין
 לחם חל אל תחת ידי כי אם לחם קדש
 יש אם נשמרו הנערים אך מאשה פ
⁶ ויען דוד את הכהן ויאמר לו כי אם
 אשה עצרה לנו כתמול שלשם בצאתי
 ויהיו כלי הנערים קדש והוא דרך חל ואף
 כי היום יקדש בכלי⁷ ויתן לו הכהן קדש
 כי לא היה שם לחם כי אם לחם הפנים
 המוסרים מלפני יהוה לשום לחם חם
 ביום הלקחו⁸ ושם איש מעבדי שאול
 ביום ההוא נעצר לפני יהוה ושמו דאג
 האדמי אביר הרעים אשר
 לשאול⁹ ויאמר דוד לאחימלך ואין יש
 פה תחת ידך חנית או חרב כי גם חרבי
 וגם כלי לא לקחתי בידי כי היה דבר
 המלך נחוץ ס¹⁰ ויאמר הכהן חרב
 גלית הפלשתי אשר הכית בעמק האלה
 הנה היא לוטה בשמלה אחרי האפוד אם
 אתה תקח לך קח כי אין אחרת זולתה
 בזה ויאמר דוד אין כמוה תננה לי¹¹ ויקם
 דוד ויברח ביום ההוא מפני שאול ויבא
 אל אכיש מלך גת¹² ויאמרו עבדי אכיש
 אליו הלוא זה דוד מלך הארץ הלוא לזה
 יענו במחלות לאמר הכה שאול **באלפו**
באלפיו ודוד **ברבבתו** **ברבבתיו**¹³ וישם דוד
 את הדברים האלה בלבבו וירא מאד
 מפני אכיש מלך גת¹⁴ וישנו את טעמו

בחרי אף ולא אכל ביום החדש השני
 לחם כי נעצב אל דוד כי הכלמו
 אביו ס³⁵ ויהי בבקר ויצא יהונתן
 השדה למועד דוד ונער קטן
 עמו³⁶ ויאמר לנערו רץ מצא נא את
 החצים אשר אנכי מורה הנער רץ והוא
 ירה החצי להעברו³⁷ ויבא הנער עד
 מקום החצי אשר ירה יהונתן ויקרא
 יהונתן אחרי הנער ויאמר הלוא החצי
 ממך והלאה³⁸ ויקרא יהונתן אחרי הנער
 מהרה חושה אל תעמד וילקט נער
 יהונתן את **החצי החצים** ויבא אל
 אדניו³⁹ והנער לא ידע מאומה אך יהונתן
 ודוד ידעו את הדבר⁴⁰ ויתן יהונתן את
 כליו אל הנער אשר לו ויאמר לו לך
 הביא העיר⁴¹ הנער בא ודוד קם מאצל
 הנגב ויפל לאפיו ארצה וישתחו שלש
 פעמים וישקו איש את רעהו ויבכו איש
 את רעהו עד דוד הגדיל⁴² ויאמר יהונתן
 לדוד לך לשלום אשר נשבענו שנינו
 אנחנו בשם יהוה לאמר יהוה יהיה ביני
 ובינך ובין זרעי ובין זרעך עד עולם פ

21 ויקם וילך ויהונתן בא העיר² ויבא
 דוד נבה אל אחימלך הכהן ויחרד
 אחימלך לקראת דוד ויאמר לו מדוע
 אתה לבדך ואיש אין אתך³ ויאמר דוד
 לאחימלך הכהן המלך צוני דבר ויאמר
 אלי איש אל ידע מאומה את הדבר אשר

וגלה את אזני כי הקים בני את עבדי עלי
 לארב כיום הזה ⁹ ויען דאג האדמי
 והוא נצב על עבדי שאול ויאמר ראיתי
 את בן ישי בא נבה אל אחימלך בן
 אחטוב ¹⁰ וישאל לו ביהוה וצידה נתן לו
 ואת חרב גלית הפלשתי נתן לו ¹¹ וישלח
 המלך לקרא את אחימלך בן אחיטוב
 הכהן ואת כל בית אביו הכהנים אשר
 בנב ויבאו כלם אל המלך ¹² ויאמר
 שאול שמע נא בן אחיטוב ויאמר הנני
 אדני ¹³ ויאמר **אלו** **אליו** שאול למה
 קשרתם עלי אתה ובן ישי בתתך^c לו לחם
 וחרב ושאל לו באלהים לקום אלי לארב
 כיום הזה ¹⁴ ויען אחימלך את המלך
 ויאמר ומי בכל עבדיך כדוד נאמן וחתן
 המלך וסר אל משמעתך ונכבד
 בביתך ¹⁵ היום החלתי **לשאול** **לשאול** לו
 באלהים חלילה לי אל ישם המלך בעבדו
 דבר בכל בית אבי כי לא ידע עבדך בכל
 זאת דבר קטן או גדול ¹⁶ ויאמר המלך
 מות תמות אחימלך אתה וכל בית
 אביך ¹⁷ ויאמר המלך לרצים הנצבים עליו
 סבו והמיתו כהני יהוה כי גם ידם עם דוד
 וכי ידעו כי ברח הוא ולא גלו את **אזני**
 ולא אבו עבדי המלך לשלח את ידם
 לפגע בכהני יהוה ¹⁸ ויאמר המלך
לדויג **לדואג** סב אתה ופגע בכהנים ויסב
דויג **דואג** האדמי ויפגע הוא בכהנים וימת

בעיניהם ויתהלל בידם **ויתו** **ויתיו** על
 דלתות השער ויורד רירו אל
 זקנו ¹⁵ ויאמר אכיש אל עבדיו הנה תראו
 איש משתגע למה תביאו אתו
 אלי ¹⁶ חסר משגעים אני כי הבאתם את
 זה להשתגע עלי הזה יבוא אל
 ביתי ¹⁷

22 וילך דוד משם וימלט אל מערת
 עדלם וישמעו אחיו וכל בית אביו וירדו
 אליו שמה ² ויתקבצו אליו כל איש מצוק
 וכל איש אשר לו נשא וכל איש מר נפש
 ויהי עליהם לשר ויהיו עמו כארבע מאות
 איש ³ וילך דוד משם מצפה מואב ויאמר
 אל מלך מואב יצא נא אבי ואמי אתכם
 עד אשר אדע מה יעשה לי
 אלהים ⁴ וינחם את פני מלך מואב וישבו
 עמו כל ימי היות דוד
 במצודה ⁵ ויאמר גד הנביא אל דוד
 לא תשב במצודה לך ובאת לך ארץ
 יהודה וילך דוד ויבא יער
 חרת ⁶ וישמע שאול כי נודע דוד
 ואנשים אשר אתו ושאל יושב בגבעה
 תחת האשל ברמה וחינתו בידו וכל
 עבדיו נצבים עליו ⁷ ויאמר שאול לעבדיו
 הנצבים עליו שמעו נא בני ימיני גם
 לכלכם יתן בן ישי שדות וכרמים לכלכם
 ישים שרי אלפים ושרי מאות ⁸ כי
 קשרתם כלכם עלי ואין גלה את אזני
 בכרת בני עם בן ישי ואין חלה מכם עלי

^c We read one or more accents in L differently than BHS. Often this notation indicates a typographical error in BHS.

בידו⁷ ויגד לשאול כי בא דוד קעילה
 ויאמר שאול נכר אתו אלהים בידי כי
 נסגר לבוא בעיר דלתים ובריה⁸ וישמע
 שאול את כל העם למלחמה לרדת
 קעילה לצור אל דוד ואל אנשיו⁹ וידע
 דוד כי עליו שאול מחריש הרעה ויאמר
 אל אביתר הכהן הגישה
 האפוד¹⁰ ויאמר דוד יהוה אלהי
 ישראל שמע שמע עבדך כי מבקש
 שאול לבוא אל קעילה לשחת לעיר
 בעבורי¹¹ היסגרני בעלי קעילה בידו
 הירד שאול כאשר שמע עבדך יהוה
 אלהי ישראל הגד נא לעבדך ויאמר
 יהוה ירד¹² ויאמר דוד היסגרו בעלי
 קעילה אתי ואת אנשי ביד שאול ויאמר
 יהוה יסגרו¹³ ויקם דוד ואנשיו
 כשש מאות איש ויצאו מקעלה ויתהלכו
 באשר יתהלכו ולשאול הגד כי נמלט דוד
 מקעילה ויחדל לצאת¹⁴ וישב דוד
 במדבר במצדות וישב בהר במדבר זיף
 ויבקשהו שאול כל הימים ולא נתנו
 אלהים בידו¹⁵ וירא דוד¹ כי יצא שאול
 לבקש את נפשו ודוד במדבר זיף
 בחרשה¹⁶ ויקם יהונתן בן שאול
 וילך אל דוד חרשה ויחזק את ידו
 באלהים¹⁷ ויאמר אליו אל תירא כי לא
 תמצאך יד שאול אבי ואתה תמלך על
 ישראל ואנכי אהיה לך למשנה וגם שאול

ביום ההוא שמנים וחמשה איש נשא
 אפוד בד¹⁹ ואת נב עיר הכהנים הכה לפי
 חרב מאיש ועד אשה מעולל ועד יונק
 ושור וחמור ושה לפי חרב²⁰ וימלט בן
 אחד לאחימלך בן אחטוב ושמו אביתר
 ויברח אחרי דוד²¹ ויגד אביתר לדוד כי
 הרג שאול את כהני יהוה²² ויאמר דוד
 לאביתר ידעתי ביום ההוא כי שם **דויג**
דואג האדמי כי הגד יגיד לשאול אנכי
 סבתי בכל נפש בית אביך²³ שבה אתי
 אל תירא כי אשר יבקש את נפשי יבקש
 את נפשך כי משמרת אתה עמדי

23 ויגדו לדוד לאמר הנה פלשתים
 נלחמים בקעילה והמה שסים את
 הגרנות² וישאל דוד ביהוה לאמר האלך
 והכיתי בפלשתים האלה ויאמר
 יהוה אל דוד לך והכית בפלשתים
 והושעת את קעילה³ ויאמרו אנשי דוד
 אליו הנה אנחנו פה ביהודה יראים ואף
 כי נלך קעלה אל מערכות
 פלשתים ויוסף עוד דוד לשאל
 ביהוה ויענהו יהוה ויאמר קום רד
 קעילה כי אני נתן את פלשתים
 בידך⁵ וילך דוד **ואנשו** **ואנשיו** קעילה
 וילחם בפלשתים וינהג את מקניהם ויך
 בהם מכה גדולה וישע דוד את ישבי
 קעילה ויהי בברח אביתר בן
 אחימלך אל דוד קעילה אפוד ירד

1 BHS has been faithful to the Leningrad Codex where there might be a question of the validity of the form and we keep the same form as BHS.

24 ויעל דוד משם וישב במצדות עין גדי² ויהי כאשר שב שאול מאחרי פלשתים ויגדו לו לאמר הנה דוד במדבר עין גדי³ ויקח שאול שלשת אלפים איש בחור מכל ישראל וילך לבקש את דוד ואנשיו על פני צורי היעלים⁴ ויבא אל גדרות הצאן על הדרך ושם מערה ויבא שאול להסך את רגליו ודוד ואנשיו בירכתי המערה ישבים⁵ ויאמרו אנשי דוד אליו הנה היום אשר אמר יהוה אליך הנה אנכי נתן את **איביך** איבך בידך ועשית לו כאשר יטב בעיניך ויקם דוד ויכרת את כנף המעיל אשר לשאול בלט⁶ ויהי אחרי כן ויך לב דוד אתו על אשר כרת את כנף אשר לשאול⁷ ויאמר לאנשיו חלילה לי מיהוה אם אעשה את הדבר הזה לאדני למשיח יהוה לשלח ידי בו כי משיח יהוה הוא⁸ וישסע דוד את אנשיו בדברים ולא נתנם לקום אל שאול ושאול קם מהמערה וילך בדרך⁹ ויקם דוד אחרי כן ויצא **מן המערה** מהמערה ויקרא אחרי שאול לאמר אדני המלך ויבט שאול אחריו ויקד דוד אפים ארצה וישתחו¹⁰ ויאמר דוד לשאול למה תשמע את דברי אדם לאמר הנה דוד מבקש רעתך¹¹ הנה היום הזה ראו עיניך את אשר נתנך יהוה היום בידי במערה ואמר להרגך ותחס עליך ואמר לא אשלח ידי באדני כי משיח יהוה

אבי ידע כן¹⁸ ויכרתו שניהם ברית לפני יהוה וישב דוד בחרשה ויהונתן הלך לביתו¹⁹ ויעלו זפים אל שאול הגבעתה לאמר הלוא דוד מסתתר עמנו במצדות בחרשה בגבעת החכילה אשר מימין הישימון²⁰ ועתה לכל אות נפשך המלך לרדת רד ולנו הסגירו ביד המלך²¹ ויאמר שאול ברוכים אתם ליהוה כי חמלתם עלי²² לכו נא הכינו עוד ודעו וראו את מקומו אשר תהיה רגלו מי ראהו שם כי אמר אלי ערום יערם הוא²³ וראו ודעו מכל המחבאים אשר יתחבא שם ושבתם אלי אל נכון והלכתי אתכם והיה אם ישנו בארץ וחפשתי אתו בכל אלפי יהודה²⁴ ויקומו וילכו זיפה לפני שאול ודוד ואנשיו במדבר מעון בערבה אל ימין הישימון²⁵ וילך שאול ואנשיו לבקש ויגדו לדוד וירד הסלע וישב במדבר מעון וישמע שאול וירדף אחרי דוד מדבר מעון²⁶ וילך שאול מצד ההר מזה ודוד ואנשיו מצד ההר מזה ויהי דוד נחפז ללכת מפני שאול ושאול ואנשיו עטרים אל דוד ואל אנשיו לתפשם²⁷ ומלאך בא אל שאול לאמר מהרה ולכה כי פשטו פלשתים על הארץ²⁸ וישב שאול מרדף אחרי דוד וילך לקראת פלשתים על כן קראו למקום ההוא סלע המחלקות

25 וימת שמואל ויקבצו כל ישראל
 ויספדו לו ויקברוהו בביתו ברמה ויקם
 דוד וירד אל מדבר פארן ² ואיש
 במעון ומעשהו בכרמל והאיש גדול מאד
 ולו צאן שלשת אלפים ואלף עזים ויהי
 בגזו את צאנו בכרמל ³ ושם האיש נבל
 ושם אשתו אבגיל והאשה טובת שכל
 ויפת תאר והאיש קשה ורע מעללים
 והוא **כלבו כלבי** ⁴ וישמע דוד במדבר כי גזו
 נבל את צאנו ⁵ וישלח דוד עשרה נערים
 ויאמר דוד לנערים עלו כרמלה ובאתם
 אל נבל ושאלתם לו בשמי
 לשלום ⁶ ואמרתם כה לחי ואתה שלום
 וביתך שלום וכל אשר לך שלום ⁷ ועתה
 שמעתי כי גזים לך עתה הרעים אשר לך
 היו עמנו לא הכלמנום ולא נפקד להם
 מאומה כל ימי היותם בכרמל ⁸ שאל את
 נעריך ויגידו לך וימצאו הנערים חן
 בעיניך כי על יום טוב בנו תנה נא את
 אשר תמצא ידך לעבדיך ולבנך
 לדוד ⁹ ויבאו נערי דוד וידברו אל נבל
 ככל הדברים האלה בשם דוד
 וינוחו ¹⁰ ויען נבל את עבדי דוד ויאמר מי
 דוד ומי בן ישי היום רבו עבדים
 המתפרצים איש מפני אדניו ¹¹ ולקחתי
 את לחמי ואת מימי ואת טבחתי אשר
 טבחתי לגזי ונתתי לאנשים אשר לא
 ידעתי אי מזה המה ¹² ויהפכו נערי דוד
 לדרכם וישבו ויבאו ויגדו לו ככל הדברים

הוא ¹² ואבי ראה גם ראה את כנף מעילך
 בידי כי בכרתי את כנף מעילך ולא
 הרגתיך דע וראה כי אין בידי רעה ופשע
 ולא חטאתי לך ואתה צדה את נפשי
 לקחתה ¹³ ישפט יהוה ביני ובינך ונקמני
 יהוה ממך וידי לא תהיה בך ¹⁴ כאשר
 יאמר משל הקדמני מרשעים יצא רשע
 וידי לא תהיה בך ¹⁵ אחרי מי יצא מלך
 ישראל אחרי מי אתה רדף אחרי כלב
 מת אחרי פרעש אחד ¹⁶ והיה יהוה לדין
 ושפט ביני ובינך וירא וירב את ריבי
 וישפטני מידך פ
¹⁷ ויהי ככלות דוד לדבר את הדברים
 האלה אל שאול ויאמר שאול הקלך זה
 בני דוד וישא שאול קלו ויבך ¹⁸ ויאמר
 אל דוד צדיק אתה ממני כי אתה גמלתני
 הטובה ואני גמלתיך הרעה ¹⁹ **ואת ואתה**
 הגדת היום את אשר עשיתה אתי טובה
 את אשר סגרני יהוה בידך ולא
 הרגתני ²⁰ וכי ימצא איש את איבו ושלחו
 בדרך טובה ויהוה ישלמך טובה תחת
 היום הזה אשר עשיתה לי ²¹ ועתה הנה
 ידעתי כי מלך תמלוך וקמה בידך
 ממלכת ישראל ²² ועתה השבעה לי
 ביהוה אם תכרית את זרעי אחרי ואם
 תשמיד את שמי מבית אבי ²³ וישבע דוד
 לשאול וילך שאול אל ביתו ודוד ואנשיו
 עלו על המצודה פ

בקיר²³ ותרא אביגיל את דוד ותמהר
 ותרד מעל החמור ותפל לאפי דוד על
 פניה ותשתחו ארץ²⁴ ותפל על רגליו
 ותאמר בי אני אדני העון ותדבר נא
 אמתך באזניך ושמע את דברי
 אמתך²⁵ אל נא ישים אדני את לבו אל
 איש הבליעל הזה על נבל כי כשמו כן
 הוא נבל שמו ונבלה עמו ואני אמתך לא
 ראיתי את נערי אדני אשר
 שלחת²⁶ ועתה אדני חי יהוה וחי נפשך
 אשר מנעך יהוה מבוא בדמים והושע
 ידך לך ועתה יהיו כנבל איביך
 והמבקשים אל אדני רעה²⁷ ועתה
 הברכה הזאת אשר הביא שפחתך לאדני
 ונתנה לנערים המתהלכים ברגלי
 אדני²⁸ שא נא לפשע אמתך כי עשה
 יעשה יהוה לאדני בית נאמן כי מלחמות
 יהוה אדני נלחם ורעה לא תמצא בך
 מימין²⁹ ויקם אדם לרדפך ולבקש את
 נפשך והיתה נפש אדני צרורה בצרור
 החיים את יהוה אלהיך ואת נפש איביך
 יקלענה בתוך כף הקלע³⁰ והיה כי יעשה
 יהוה לאדני ככל אשר דבר את הטובה
 עליך וצוך לנגיד על ישראל³¹ ולא תהיה
 זאת לך לפוקה ולמכשול לב לאדני
 ולשפך דם חנם ולהושיע אדני לו והיטב
 יהוה לאדני וזכרת את
 אמתך³² ויאמר דוד לאביגיל ברוך
 יהוה אלהי ישראל אשר שלחך היום הזה
 לקראתי³³ וברוך טעמך וברוכה את אשר

האלה¹³ ויאמר דוד לאנשיו חגרו איש
 את חרבו ויחגרו איש את חרבו ויחגר גם
 דוד את חרבו ויעלו אחרי דוד כארבע
 מאות איש ומאתים ישבו על
 הכלים¹⁴ ולאביגיל אשת נבל הגיד נער
 אחד מהנערים לאמר הנה שלח דוד
 מלאכים מהמדבר לברך את אדנינו ויעט
 בהם¹⁵ והאנשים טבים לנו מאד ולא
 הכלמנו ולא פקדנו מאומה כל ימי
 התהלכנו אתם בהיותנו בשדה¹⁶ חומה
 היו עלינו גם לילה גם יומם כל ימי היותנו
 עמם רעים הצאן¹⁷ ועתה דעי וראי מה
 תעשי כי כלתה הרעה אל אדנינו ועל כל
 ביתו והוא בן בליעל מדבר
 אליו¹⁸ ותמהר אבוגיל אביגיל ותקח מאתים
 לחם ושנים נבלי יין וחמש צאן עשוות
 עשוית^k וחמש סאים קלי ומאה צמקים
 ומאתים דבלים ותשם על
 החמרים¹⁹ ותאמר לנעריה עברו לפני
 הנני אחריכם באה ולאישה נבל לא
 הגידה²⁰ והיה היא רכבת על החמור
 וירדת בסתר ההר והנה דוד ואנשיו
 ירדים לקראתה ותפגש אתם²¹ ודוד
 אמר אך לשקר שמרתי את כל אשר לזה
 במדבר ולא נפקד מכל אשר לו מאומה
 וישב לי רעה תחת טובה²² כה יעשה
 אלהים לאיבי דוד וכה יסיף אם אשאיר
 מכל אשר לו עד הבקר משתינ

k We read one or more consonants in L differently from BHS.

26 ויבאו הזפים אל שאול הגבעתה
 לאמר הלוא דוד מסתתר בגבעת
 החכילה על פני הישימן² ויקם שאול
 וירד אל מדבר זיף ואתו שלשת אלפים
 איש בחורי ישראל לבקש את דוד
 במדבר זיף³ ויחן שאול בגבעת החכילה
 אשר על פני הישימן על הדרך ודוד ישב
 במדבר וירא כי בא שאול אחריו
 המדברה⁴ וישלח דוד מרגלים וידע כי
 בא שאול אל נכון⁵ ויקם דוד ויבא אל
 המקום אשר חנה שם שאול וירא דוד
 את המקום אשר שכב שם שאול ואבנר
 בן נר שר צבאו ושאל שכב במעגל
 והעם חנים **סביבתו** **סביבתיו**⁶ ויען דוד
 ויאמר אל אחימלך החתי ואל אבישי בן
 צרויה אחי יואב לאמר מי ירד אתי אל
 שאול אל המחנה ויאמר אבישי אני ארד
 עמך⁷ ויבא דוד ואבישי אל העם לילה
 והנה שאול שכב ישן במעגל וחניתו
 מעוכה בארץ **מראשתו** **מראשתיו** ואבנר
 והעם שכבים **סביבתו**
סביבתיו⁸ ויאמר אבישי אל דוד
 סגר אלהים היום את אויבך בידך ועתה
 אכנו נא בחנית ובארץ פעם אחת ולא
 אשנה לו⁹ ויאמר דוד אל אבישי אל
 תשחיתו כי מי שלח ידו במשיח יהוה
 ונקא פ
¹⁰ ויאמר דוד חי יהוה כי אם יהוה יגפנו
 או יומו יבוא ומת או במלחמה ירד

כלתני היום הזה מבוא בדמים והשע ידי
 לי³⁴ ואולם חי יהוה אלהי ישראל אשר
 מנעני מהרע אתך כי לולי מהרת **ותבאתי**
ותבאת לקראתי כי אם נותר לנבל עד
 אור הבקר משתיך בקיר³⁵ ויקח דוד
 מידה את אשר הביאה לו ולה אמר עלי
 לשלום לביתך ראי שמעתי בקולך ואשא
 פניך³⁶ ותבא אביגיל אל נבל והנה לו
 משתה בביתו כמשתה המלך ולב נבל
 טוב עליו והוא שכר עד מאד ולא הגידה
 לו דבר קטן וגדול עד אור הבקר³⁷ ויהי
 בבקר בצאת היין מנבל ותגד לו אשתו
 את הדברים האלה וימת לבו בקרבו והוא
 היה לאבן³⁸ ויהי כעשרת הימים ויגף
 יהוה את נבל וימת³⁹ וישמע דוד כי מת
 נבל ויאמר ברוך יהוה אשר רב את ריב
 חרפתי מיד נבל ואת עבדו חשך מרעה
 ואת רעת נבל השיב יהוה בראשו וישלח
 דוד וידבר באביגיל לקחתה לו
 לאשה⁴⁰ ויבאו עבדי דוד אל אביגיל
 הכרמלה וידברו אליה לאמר דוד שלחנו
 אליך לקחתך לו לאשה⁴¹ ותקם ותשתחו
 אפים ארצה ותאמר הנה אמתך לשפחה
 לרחץ רגלי עבדי אדני⁴² ותמהר ותקם
 אביגיל ותרכב על החמור וחמש נערתיה
 ההלכות לרגלה ותלך אחרי מלאכי דוד
 ותהי לו לאשה⁴³ ואת אחינעם לקח דוד
 מיזרעאל ותהיין גם שתיהן לו
 לנשים פ ⁴⁴ ושאל נתן את מיכל בתו
 אשת דוד לפלטי בן ליש אשר מגלים

פני יהוה כי יצא מלך ישראל לבקש את פרעש אחד כאשר ירדף הקרא בהרים²¹ ויאמר שאול חטאתי שוב בני דוד כי לא ארע לך עוד תחת אשר יקרה נפשי בעיניך היום הזה הנה הסכלתי ואשגה הרבה מאד²² ויען דוד ויאמר הנה **החנית חנית** המלך ויעבר אחד מהנערים ויקחה²³ ויהוה ישיב לאיש את צדקתו ואת אמנתו אשר נתנד^c יהוה היום ביד ולא אביתי לשלח ידי במשיח יהוה²⁴ והנה כאשר גדלה נפשך היום הזה בעיני כן תגדל נפשי בעיני יהוה ויצלני מכל צרה פ²⁵ ויאמר שאול אל דוד ברוך אתה בני דוד גם עשה תעשה וגם יכל תוכל וילך דוד לדרכו ושאל שב למקומו פ

27 ויאמר דוד אל לבו עתה אספה יום אחד ביד שאול אין לי טוב כי המלט אמלט אל ארץ פלשתים ונואש ממני שאול לבקשני עוד בכל גבול ישראל ונמלטתי מידו² ויקם דוד ויעבר הוא ושש מאות איש אשר עמו אל אכיש בן מעוך מלך גת³ וישב דוד עם אכיש בגת הוא ואנשיו איש וביתו דוד ושתי נשיו אחינעם היזרעאלית ואביגיל אשת נבל הכרמלית⁴ ויגד לשאול כי ברח דוד גת

ונספה¹¹ חלילה לי מיהוה משלח ידי במשיח יהוה ועתה קח נא את החנית אשר **מראשתו מראשתיו** ואת צפחת המים ונלכה לנו¹² ויקח דוד את החנית ואת צפחת המים מראשתי שאול וילכו להם ואין ראה ואין יודע ואין מקיץ כי כלם ישנים כי תרדמת יהוה נפלה עליהם¹³ ויעבר דוד העבר ויעמד על ראש ההר מרחק רב המקום ביניהם¹⁴ ויקרא דוד אל העם ואל אבנר בן נר לאמר הלוא תענה אבנר ויען אבנר ויאמר מי אתה קראת אל המלך פ¹⁵ ויאמר דוד אל אבנר הלוא איש אתה ומי כמוך בישראל ולמה לא שמרת אל אדניך המלך כי בא אחד העם להשחית את המלך אדניך¹⁶ לא טוב הדבר הזה אשר עשית חי יהוה כי בני מות אתם אשר לא שמרתם על אדניכם על משיח יהוה ועתה ראה אי חנית המלך ואת צפחת המים אשר **מראשתו מראשתיו**¹⁷ ויכר שאול את קול דוד ויאמר הקולך זה בני דוד ויאמר דוד קולי אדני המלך¹⁸ ויאמר למה זה אדני רדף אחרי עבדו כי מה עשיתי ומה בידי רעה¹⁹ ועתה ישמע נא אדני המלך את דברי עבדו אם יהוה הסיתך בי ירח מנחה ואם בני האדם ארורים הם לפני יהוה כי גרשוני היום מהסתפח בנחלת יהוה לאמר לך עבד אלהים אחרים²⁰ ועתה אל יפל דמי ארצה מנגד

^c We read one or more accents in L differently than BHS. Often this notation indicates a typographical error in BHS.

אל אכיש לכן אתה תדע את אשר יעשה
 עבדך ויאמר אכיש אל דוד לכן שמר
 לראשי אשימך כל הימים פ
³ ושמואל מת ויספדו לו כל ישראל
 ויקברוהו ברמה ובעירו ושאלו הסיר
 האבות ואת הידענים מהארץ ⁴ ויקבצו
 פלשתים ויבאו ויחנו בשונם ויקבץ שאלו
 את כל ישראל ויחנו בגלבע ⁵ וירא שאלו
 את מחנה פלשתים וירא ויחרד לבו
 מאד ⁶ וישאל שאלו ביהוה ולא ענהו
 יהוה גם בחלמות גם באורים גם
 בנביאים ⁷ ויאמר שאלו לעבדיו בקשו לי
 אשת בעלת אוב ואלכה אליה ואדרשה
 בה ויאמרו עבדיו אליו הנה אשת בעלת
 אוב בעין דור ⁸ ויתחפש שאלו וילבש
 בגדים אחרים וילך הוא ושני אנשים עמו
 ויבאו אל האשה לילה ויאמר ^{קסומי} קסמי
 נא ^y לי באוב והעלי לי את אשר אמר
 אליך ⁹ ותאמר האשה אליו הנה אתה
 ידעת את אשר עשה שאלו אשר הכרית
 את האבות ואת הידעני מן הארץ ולמה
 אתה מתנקש בנפשי להמיתני ¹⁰ וישבע
 לה שאלו ביהוה לאמר חי יהוה אם יקרך
 עון בדבר הזה ¹¹ ותאמר האשה את מי
 אעלה לך ויאמר את שמואל העלי
 לי ¹² ותרא האשה את שמואל ותזעק
 בקול גדול ותאמר האשה אל שאלו
 לאמר למה רמיתני ואתה שאלו ¹³ ויאמר

ולא ^{יוסף יסף} עוד לבקשו ס ⁵ ויאמר
 דוד אל אכיש אם נא מצאתי חן בעיניך
 יתנו לי מקום באחת ערי השדה ואשבה
 שם ולמה ישב עבדך בעיר הממלכה
 עמך ⁶ ויתן לו אכיש ביום ההוא את צקלג
 לכן היתה צקלג למלכי יהודה עד היום
 הזה פ

⁷ ויהי מספר הימים אשר ישב דוד בשדה
 פלשתים ימים וארבעה חדשים ⁸ ויעל דוד
 ואנשיו ויפשטו אל הגשורי ^{והגרזי} והגזרי
 והעמלקי כי הנה ישבות הארץ אשר
 מעולם בואך שורה ועד ארץ
 מצרים ⁹ והכה דוד את הארץ ולא יחיה
 איש ואשה ולקח צאן ובקר וחמרים
 וגמלים ובגדים וישב ויבא אל
 אכיש ¹⁰ ויאמר אכיש אל פשטתם היום
 ויאמר דוד על נגב יהודה ועל נגב
 הירחמאלי ואל נגב הקיני ¹¹ ואיש ואשה
 לא יחיה דוד להביא גת לאמר פן יגדו
 עלינו לאמר כה עשה דוד וכה משפטו
 כל הימים אשר ישב בשדה
 פלשתים ¹² ויאמן אכיש בדוד לאמר
 הבאש הבאיש בעמו בישראל והיה לי
 לעבד עולם פ

28 ויהי בימים ההם ויקבצו פלשתים
 את מחניהם לצבא להלחם בישראל
 ויאמר אכיש אל דוד ידע תדע כי אתי
 תצא במחנה אתה ואנשיך ² ויאמר דוד

y Yathir readings in L which we have designated as Qeres when both Dothan and BHS list a Qere.

לא אכל ויפרצו בו עבדיו וגם האשה
וישמע לקלם ויקם מהארץ וישב אל
המטה²⁴ ולאשה עגל מרבק בבית ותמהר
ותזבחהו ותקח קמח ותלש ותפהו
מצות²⁵ ותגש לפני שאול ולפני עבדיו
ויאכלו ויקמו וילכו בלילה ההוא פ

29 ויקבצו פלשתים את כל מחניהם
אפקה וישראל חנים בעין אשר
ביזרעאל² וסרני פלשתים עברים למאות
ולאלפים ודוד ואנשיו עברים באחרנה
עם אכיש³ ויאמרו שרי פלשתים מה
העברים האלה ויאמר אכיש אל שרי
פלשתים הלוא זה דוד עבד שאול מלך
ישראל אשר היה אתי זה ימים או זה
שנים ולא מצאתי בו מאומה מיום נפלו
עד היום הזה פ
⁴ ויקצפו עליו שרי פלשתים ויאמרו לו
שרי פלשתים השב את האיש וישב אל
מקומו אשר הפקדתו שם ולא ירד עמנו
במלחמה ולא יהיה לנו לשטן במלחמה
ובמה יתרצה זה אל אדניו הלוא בראשי
האנשים ההם⁵ הלוא זה דוד אשר יענו
לו במחלות לאמר הכה שאול באלפיו
ודוד **ברבבתו ברבבתיו** ס ויקרא אכיש
אל דוד ויאמר אליו חי יהוה כי ישר אתה
וטוב בעיני צאתך⁶ ובאך אתי במחנה כי

לה המלך אל תיראי כי מה ראית ותאמר
האשה אל שאול אלהים ראיתי עלי מן
הארץ¹⁴ ויאמר לה מה תארו ותאמר
איש זקן עלה והוא עטה מעיל וידע שאול
כי שמואל הוא ויקד אפים ארצה
וישתחו ס ויאמר שמואל אל שאול
למה הרגזתני להעלות אתי ויאמר שאול
צר לי מאד ופלשתים נלחמים בי ואלהים
סר מעלי ולא ענני עוד גם ביד הנביאים
גם בחלמות ואקראה לך להודיעני מה
אעשה ס ויאמר שמואל ולמה
תשאלני ויהוה סר מעליך ויהי
ערך¹⁷ ויעש יהוה לו כאשר דבר בידי
ויקרע יהוה את הממלכה מידך ויתנה
לרעך לדוד¹⁸ כאשר לא שמעת בקול
יהוה ולא עשית חרון אפו בעמלק על כן
הדבר הזה עשה לך יהוה היום
הזה¹⁹ ויתן יהוה גם את ישראל עמך ביד
פלשתים ומחר אתה ובניך עמי גם את
מחנה ישראל יתן יהוה ביד
פלשתים²⁰ וימהר שאול ויפל מלא קומתו
ארצה וירא מאד מדברי שמואל גם כח
לא היה בו כי לא אכל לחם כל היום וכל
הלילה²¹ ותבוא האשה אל שאול ותרא
כי גבהל מאד ותאמר אליו הנה שמעה
שפחתך בקולך ואשים נפשי בכפי
ואשמע את דבריך אשר דברת
אלי²² ועתה שמע נא גם אתה בקול
שפחתך ואשמה לפניך פת לחם ואכול
ויהי בך כח כי תלך בדרך²³ וימאן ויאמר

c We read one or more accents in L differently than BHS. Often this notation indicates a typographical error in BHS.

אלהיו ⁷ ויאמר דוד אל אביתר
הכהן בן אחימלך הגישה נא לי האפד
ויגש אביתר את האפד אל דוד ⁸ וישאל
דוד ביהוה לאמר ארדף אחרי הגדוד הזה
האשגנו ויאמר לו רדף כי השג תשיג
והצל תציל ⁹ וילך דוד הוא ^c ושש מאות
איש אשר אתו ויבאו עד נחל הבשור
והנותרים עמדו ¹⁰ וירדף דוד הוא וארבע
מאות איש ויעמדו מאתים איש אשר
פגרו מעבר את נחל הבשור ¹¹ וימצאו
איש מצרי בשדה ויקחו אתו אל דוד
ויתנו לו לחם ויאכל וישקהו מים ¹² ויתנו
לו פלח דבלה ושני צמקים ויאכל ותשב
רוחו אליו כי לא אכל לחם ולא שתה
מים שלשה ימים ושלשה
לילות ¹³ ויאמר לו דוד למי אתה
ואי מזה אתה ויאמר נער מצרי אנכי עבד
לאיש עמלקי ויעזבני אדני כי חליתי היום
שלשה ¹⁴ אנחנו פשטנו נגב הכרתי ועל
אשר ליהודה ועל נגב כלב ואת צקלג
שרפנו באש ¹⁵ ויאמר אליו דוד התורדני
אל הגדוד הזה ויאמר השבעה לי
באלהים אם תמיתני ואם תסגרני ביד
אדני ואורדך אל הגדוד הזה ¹⁶ וירדהו
והנה נטשים על פני כל הארץ אכלים
ושתים וחגגים בכל השלל הגדול אשר
לקחו מארץ פלשתים ומארץ
יהודה ¹⁷ ויכם דוד מהנשף ועד הערב

לא מצאתי בך רעה מיום באך אלי עד
היום הזה ובעיני הסרנים לא טוב
אתה ⁷ ועתה שוב ולך בשלום ולא תעשה
רע בעיני סרני פלשתים ⁸ ויאמר
דוד אל אכיש כי מה עשיתי ומה מצאת
בעבדך מיום אשר הייתי לפניך עד היום
הזה כי לא אבוא ונלחמתי באיבי אדני
המלך ⁹ ויען אכיש ויאמר אל דוד ידעתי
כי טוב אתה בעיני כמלאך אלהים אך
שרי פלשתים אמרו לא יעלה עמנו
במלחמה ¹⁰ ועתה השכם בבקר ועבדי
אדניך אשר באו אתך והשכמתם בבקר
ואור לכם ולכו ¹¹ וישכם דוד הוא ואנשיו
ללכת בבקר לשוב אל ארץ פלשתים
ופלשתים עלו יזרעאל ¹²

30 ויהי בבא דוד ואנשיו צקלג ביום
השלישי ועמלקי פשטו אל נגב ואל צקלג
ויכו את צקלג וישרפו אתה באש ² וישבו
את הנשים אשר בה מקטן ועד גדול לא
המיתו איש וינהגו וילכו לדרכם ³ ויבא
דוד ואנשיו אל העיר והנה שרופה באש
ונשיהם ובניהם ובנותיהם נשבו ⁴ וישא
דוד והעם אשר אתו את קולם ויבכו עד
אשר אין בהם כח לבכות ⁵ ושתי נשי דוד
נשבו אחינעם הזרעלית ואביגיל אשת
נבל הכרמלי ⁶ ותצר לדוד מאד כי אמרו
העם לסקלו כי מרה נפש כל העם איש
על ^{בנו} בניו ועל בנתיו ויתחזק דוד ביהוה

^c We read one or more accents in L differently than BHS. Often this notation indicates a typographical error in BHS.

ביתר²⁸ ולאשר בערער ולאשר בשפמות
ולאשר באשתמע ם²⁹ ולאשר ברכל
ולאשר בערי הירחמאלי ולאשר בערי
הקיני³⁰ ולאשר בחרמה ולאשר בבור
עשן ולאשר בעתך³¹ ולאשר בחברון
ולכל המקמות אשר התהלך שם דוד
הוא ואנשיו פ

31 ופלשתים נלחמים בישראל וינסו
אנשי ישראל מפני פלשתים ויפלו חללים
בהר הגלבע² וידבקו פלשתים את שאול
ואת בניו ויכו פלשתים את יהונתן ואת
אבינדב ואת מלכי שוע בני
שאול³ ותכבד המלחמה אל שאול
וימצאהו המורים אנשים בקשת ויחל
מאד מהמורים⁴ ויאמר שאול לנשא כליו
שלף חרבך ודקרני בה פן יבואו הערלים
האלה ודקרני והתעללו בי ולא אבה נשא
כליו כי ירא מאד ויקח שאול את החרב
ויפל עליה⁵ וירא נשא כליו כי מת שאול
ויפל גם הוא על חרבו וימת עמו⁶ וימת
שאול ושלשת בניו ונשא כליו גם כל
אנשיו ביום ההוא יחדו⁷ ויראו אנשי
ישראל אשר בעבר העמק ואשר בעבר
הירדן כי נסו אנשי ישראל וכי מתו שאול
ובניו ויעזבו את הערים וינסו ויבאו
פלשתים וישבו בהן ם⁸ ויהי ממחרת
ויבאו פלשתים לפשט את החללים
וימצאו את שאול ואת שלשת בניו נפלים

למחרתם ולא נמלט מהם איש כי אם
ארבע מאות איש נער אשר רכבו על
הגמלים וינסו¹⁸ ויצל דוד את כל אשר
לקחו עמלק ואת שתי נשיו הציל
דוד¹⁹ ולא נעדר להם מן הקטן ועד
הגדול ועד בנים ובנות ומשלל ועד כל
אשר לקחו להם הכל השיב דוד²⁰ ויקח
דוד את כל הצאן והבקר נהגו לפני
המקנה ההוא ויאמרו זה שלל
דוד²¹ ויבא דוד אל מאתים האנשים
אשר פגרו מלכת אחרי דוד וישיבם
בנחל הבשור ויצאו לקראת דוד ולקראת
העם אשר אתו ויגש דוד את העם וישאל
להם לשלום ם²² ויען כל איש רע
ובליעל מהאנשים אשר הלכו עם דוד
ויאמרו יען אשר לא הלכו עמי לא נתן
להם מהשלל אשר הצלנו כי אם איש את
אשתו ואת בניו וינהגו
וילכו ם²³ ויאמר דוד לא תעשו כן
אחי את אשר נתן יהוה לנו וישמר אתנו
ויתן את הגדוד הבא עלינו בידנו²⁴ ומי
ישמע לכם לדבר הזה כי כחלק הירד
במלחמה וכחלק הישב על הכלים יחדו
יחלקו ם²⁵ ויהי מהיום ההוא ומעלה
וישמה לחק ולמשפט לישראל עד היום
הזה פ

²⁶ ויבא דוד אל צקלג וישלח מהשלל
לזקני יהודה לרעהו לאמר הנה לכם
ברכה משלל איבי יהוה²⁷ לאשר בבית
אל ולאשר ברמות נגב ולאשר

בהר הגלבע⁹ ויכרתו את ראשו ויפשיטו
את כליו וישלחו בארץ פלשתים סביב
לבשר בית עצביהם ואת העם¹⁰ וישמו
את כליו בית עשתרות ואת גויתו תקעו
בחומת בית שן¹¹ וישמעו אליו ישבי
יביש גלעד את אשר עשו פלשתים
לשאול¹² ויקומו כל איש חיל וילכו כל
הלילה ויקחו את גוית שאול ואת גוית
בניו מחומת בית שן ויבאו יבשה וישרפו
אתם שם¹³ ויקחו את עצמתיים ויקברו
תחת האשל ביבשה ויצמו שבעת ימים פ

End of 1 Samuel

The Westminster Leningrad Codex

Version 4.16

1 Samuel

Attributed to:

Shemu'el ben Ya'akov
Aharon ben-Mosheh ben-Asher
ca 1008

Active maintenance of machine-readable version:

Stephen K. Salisbury, Editor
steve@grovescenter.org

Kirk E. Lowery, Senior editor
kirk@grovescenter.org

Transcription to Unicode/XML:

Christopher V. Kimball
transcriber@tanach.us

Edition:

Unicode/XML Westminster Leningrad Codex

<http://www.tanach.us/Tanach.xml>

Transcribed by WLC2XML of 6 Jun 2010 at 01 Jun 2012 @ 10:24.06. Build number:
23.0. Converted to ODT by XML2ODT.xml dated 22 Dec 2010 on 2012.06.01-10.26.
Build number: 23.0 . 39 pages. Layout: Full; Content: Consonants.

This document is in the public domain.